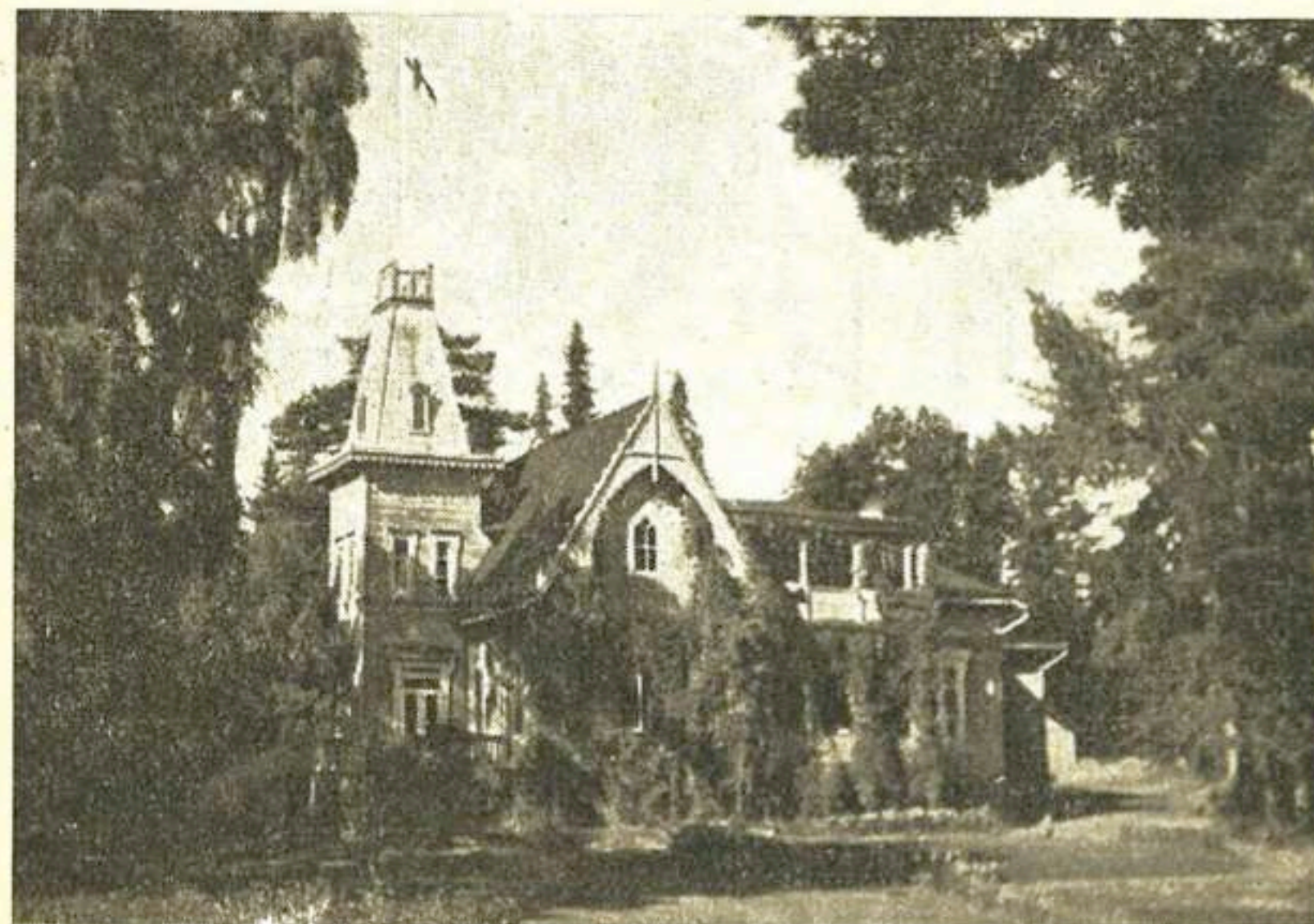

† PORIN † KIRKKOSANOMAT

TOUKOKUU 1956

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Porin seurakuntien kesäkotijunnila

KIRKKOSANOMAIN TARKOITUS.

1. Olla tiedotusvälineenä Porin seurakunnan tapahtumista syrjäyttämättä päivälehti-ilmoittelua.
2. Johdattaa seurakuntalaisia sanan kuuloon ja seurakuntaelämään.
3. Ilmoittaa seurakuntaelämän pysyvistoiminnoista.
4. Julkaista liikkeiden ja yksityisten seurakuntalaisia palvelevia ilmoituksia.
5. Käsitellä omaa seurakuntaa koskevia ajankohtaisia kysymyksiä.
6. Julkaista seurakuntatyöntekijäin osoitteet ja tehtävät.

KIRKKO PORISSA

KIITÄ HERRAA, MINUN SIELUNI!

Kevät on toivon ja kiitoksen aikaa. Talven kylmyys väistyy ja pohjolan lyhyt lämmin kesä saapuu. Pohjolan kevään ja kesän ihmeellinen kirkkaus, joka ulottuu illasta aamuun, ja leviää kauneina päivinä yltäkyläisesti kaikkialle, on ainutlaatuista. Sitä etelämaalaisetkin ihailivat tullessaan katsomaan tänne Suomenkin kevättä.

Taas kaikuu keskellämme suvivirsi. "Taas niityt vihannoivat ja laiho laaksossa, puut metsän huminoivat taas lehtiverhossa. Se meille muistutaapi hyvyyttä, Jumala, ihmeitä julistaapi se vuosi vuodelta." Luonto iloitsee ja pukeutuu kauniiseen kesäpukuunsa. Lehtien aukeavat silmut ja keväiset tuoksut täyttävät jo tienoot. Maamies tekee työtä pellolla ja kylvää toivossa siemenen multa. Vihannesmaat muokataan, puutarhat perataan. Kaupunkilainenkin omalla tavallaan iloitsee keväästä ja rientää luonnon helmaan lepopäivän tultua. Kaikkialla iloitaan. Kaikkien sydämet täyttää toivo, uuden elämän toivo.

Psalminlaulaja kehoittaa sieluaan kiittämään Herraa. Hän varoittaa sieluaan unhottamasta, mitä hyvää Jumala on hänelle tehnyt. Mutta hänen silmiensä edessä ei ole ennen kaikkea ajallisen elämän haihtuvat ilmiöt, vaan paljon syvempi kiitoksen aihe täyttää hänen ritansa. "Kii-

tä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä." Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää hän sinulle on tehnyt, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka päästää sinun henkesi haudasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella." Jumalan armo, joka on suurempi kuin ihmisen synty, — joka on suurempi kuin kuolema, — joka on suurempi ajallisen auringon kirkkautta ja tuot iankaikkisen elämän katoavalle ihmislapselle, on hänen kiitoksensa aihe.

Kun mekin iloitemme valoa hohtavasta keväästä ja kesästä ja laulamme sen lauluja, kiittäkäämme mekin Jumalaa hänen armostaan, joka on suurempi ja väkevämpi ajallisten vuodenaikojen vaihteluja.

"Maailman te vuoret, laaksot, Herraa kunnioittakaa. Kiitä kasteikin, mi aamuin kirkkain helmin heijastaa. Kiitä Herraa, pienin kukka, laakson laajan liepeillä. Metsän puutkin, kiittäkääte Herran suurta nimeä!

Sieluni, myös nouse Herran armolliseen kiitokseen, kun hän orjankahlees mursi, lunasti sun lapsukseen. Vaaroissa sua suojaa, kunnes armostaan vie autuuteen. Kiitä riemuiten siis Herraa nyt ja aikaan iäiseen.

Matti A. Mustonen.

PORIN SEURAKUNNAN POIKIEN KESÄOHJELMA

Junnilan poikapäivät 2—3 päivänä kesäkuuta. Lähtö Porista 2. 6. klo 8.30 autolla. Paluu 3 päivän iltana. Osanottomaksu 200 mk. Varusteet: Peitehuopa, peseytymisvälineet, ruokailuvälineet, veitsi, lusikka, tuoppi (voi ja sokeri). Ilmoitettava 27. 5. 1956 mennessä poikatyönjohtajalle puh. 4992.

Partaharjulla 25. 6.—1. 7. Raittiusleiri osanottomaksu ja matkakulut 1.500 mk.

Lyttylänsaaressa 25. 6.—2. 7.—2.—10. 7. Kaupungin ja maaseurakunnan pojille osanottomaksu leirivuorokaudelta 100 mk.

Honkilahdella 12.—16. 7. Honkilahti—Hinnerjoki—Rauma ja Pori. Osanottomaksu 100 mk leirivuorokaudelta.

Luvialla 26.—31. 7. Luvia—Eurajoki Pori. Osanottomaksu 100 mk leirivuorokaudelta.

Leireille ilmoittautuneille ilmoitetaan kullekin leirille tarkka lähtöpaikka ja aika. Leireille ilmoittautumiset ja tiedustelut on tehtävä viikkoa ennen kunkin leirin alkua, joko puhelimitse tai kirjeellisesti poikatyönjohtajalle puh. 4992 Eteläpuisto 10. Kukin leiriläinen ottaa mukaansa seuraavat varusteet: Peitehuopa, peseytymisvälineet, leirille sopiva asu päälle ja varalle (villasukat, villapaita tai verryttelypuku) uimahou-

UUSI TYÖNTEKIJÄ

Kun pastori Aatos Laiho siirtyi vappuna seurakunnan toiseksi kappalaiseksi, kutsuttiin virallisen apulaisen toimeen rovasti Paavo Olavi Ekko. Kirkkoherranvirastossa suoritettavan palvelustehtävän rinnalla hoitaa hän merimieslähetystä ja ruotsalaista seurakuntaa.

Rovasti Ekko on syntynään turkulainen, ollut useissa seurakunnissa, kuten Raumalla, Kalannissa ja viimeksi Lassilassa. Toiminut myös Suomen Lähetysseurassa, Merimieslähetyksessä, Sininauhaliitossa sekä partiotyössä. Kirjoittanut kirjoja ja lehtiartikkeleita ja harrastaa kirkollista taidetta.

Rukoilemme seurakunnalle siunausta hänen kauttansa ja voimia hänelle työhönsä.

sut, ruokailuvälineet, virsikirja ja Uusitestamentti. Sokeria ja voita henkilökohtainen tarve.

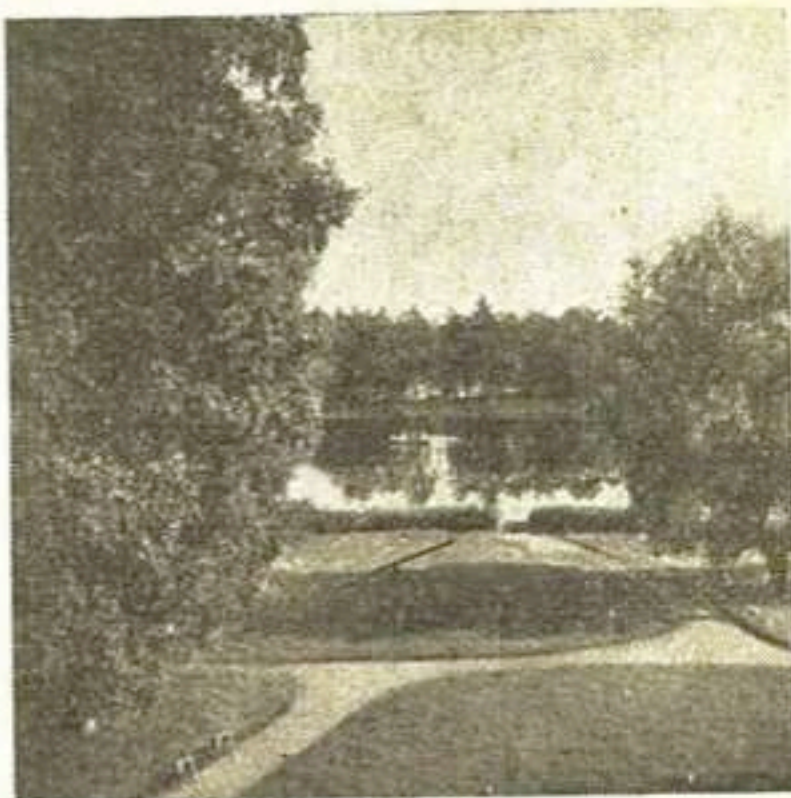
Jokainen PSP poika on tervetullut kauniin luonnon keskelle viettämään unohtumattomia leiripäiviä ja ennen kaikkea virkistymään.

JUNNILAN ÄITILEIRIT.

Muuttolintujen aikaan katseemme kohtaa halki ilmojen taivalta tekevän kurkiauran. Todettuahan on, miten määrätyn väliajoin auran toisen siiven perimmäinen lintu siirtyy kärkeen vapauttaen siinä tietä aukaisseen taaksensa huuahamaan. Voisimme verrata perhekunnan elämänvaellusta tällaisen kurkiauran lentoon — vanhemmat avaavat tietä lapsilleen — kuitenkin sillä merkittäväällä erotuksella, että useimmille äideille ainakaan ei ole suotu mahdollisuutta vaihtoon kärkeä, että he ovat saaneet tehdä työtä vuorotta, jotta matka edistyisi. Pesueen jäsenten kokemat vihurit — vastoin käymiset myös ovat koskeneet kipeimmin tauottomassa uurastuksessa väsyneeseen äidin sydämeen.

Sanotusta osavastuunsa tuntien suurten perheitten rasittuneille äideille, joilla ei ole muuten mahdollisuutta virkistytymiseen, huuahmista ilmailuun — ilmaisen, huolettoman täysihoitoviikon kesäisen Junnilan viihtyisissä suojissa ja ihanassa ympäristössä. On päätetty pitää yksi nuorten äitien leiri ja neljä vanhemmille. Edellisten leirikausien mukaisesti on myös sota- ja siviilinvalidiideille perheineen oma viikkonsa — kummallekin ryhmälle erikseen.

Suotavaahan olisi, että äidit voisivat päästä leirille ilman lapsia, mutta jos heitä on mukaan otettava, niin ensisijaisesti alle 2 vuotiaat ovat siihen oikeutettuja. Jotta mahdollisimman moni tulisi osalliseksi

Junnilan kauneutta

Junnilan suomasta virkistyksestä, toivotaan, että yhä enemmän ilmoitautuisi leireille niitä, jotka eivät ennen ole olleet mukana.

"Leirien" ohjelmanmenoon osallistuminen on vapaaehtoista. Kukin äiti saa olla omassa olossaan omine ohjelmineen, jos sen hyväkseen näkee.

Todettu on kuitenkin, että kellon kutsuessa milloin sisälle avariin saleihin ja kuisteille, milloin luonnon helmaan istumaan, joskus kävelykierrokselle vaikkapa luotsiasemalle asti merta kiikarilla tähyilemään tahi moottoriveneretkelle Säpin majakalle, harva silloin pidättäytyy tästä ohjelman suomasta vaihtelusta. Keskusteluissa liikutaan ennen kaikkea ihmiselämän keskeisissä, kotia koskevissa kysymyksissä. Laulu ja virsi viriää aina lomassa, ja "kaiken lahjan antajan" sanaa kuunnellaan niin kesäkodissa kuin kirkossakin.

Tapani Pietilä.

Pyhäkoulusihteerin näkökulmasta

Pyhäkoulutoiminta perustuu Jeesuksen sanoihin: "Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää". Tätä käskyä on pyritty toteuttamaan myös niissä noin neljässäkymmenessä pyhäkoulussa, jotka talvikauden pyhä pyhän jälkeen ovat koonneet lapsia Jumalan sanan ääreen eri puolilla seurakuntaa. Suuressa heikkouden tunnossa on moni pyhäkoulunopettaja sunnuntaisin astunut luokkansa eteen tuntien samalla tehtävän ihanuuden ja suuruuden.

Päättävästä työkaudesta on mainittava erityisesti syksyllä pidetyt pyhäkoulukurssit ja kevätkautena kaksi suurta lastenjuhlaa, joissa oli ainakin yleisömenestys. Lisäksi on mainittava opettajien kokoukset kahdesti kuussa, toinen valmennuskokous ja toinen ohjelmallinen kuu-kausikokous. Jumala on meitä paljon siunannut näissä yhteisissä kokouksissamme.

Kesäajaksi keskeyttävät useimmat pyhäkoulut toimintansa. Mutta on niitäkin uskollisia, jotka eivät malta kesäksikään keskeyttää. Toivotamme heille Jumalan siunausta, samoin niille lapsille ja opettajille, jotka lähtevät kesälomalle.

Suomen pyhäkoulun kesäjuhla pidetään tänä vuonna Kokkolassa 8.—11. 6. Toivottavasti moni pyhäkoulunopettaja Porinkin seurakunnista

lähtee näille päville saamaan uutta intoa ja virkistystä.

Työkauden päättyessä ei myöskään voi olla toteamatta, miten paljon on vielä paikkoja, joissa pyhäkoulu ei toimi. On puute toisaalta kokoontumispaikoista, toisaalta henkilöistä, jotka haluaisivat opettaa lapsia tuntemaan Vapahtajaa.

Nuori ja vanha! Voitko sivusta katsoen seurata, miten vihollinen vetää lapsiamme pois Vapahtajan luota?

Kristuksen rakkaus vaatii meitä. Mieti, etkö voisi tulla mukaan pyhäkoulutyöhön? Anna Kaijanen.

T U L K A A

hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis (I. P. 2; 4).

T U L K A A

minun tyköni kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon (Mt. 11; 28).

T U L K A A

te yksinäisyyteen, autioon paikkaan ja levähtäkää vähän (Mk. 6; 31).

T U L K A A

tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi (I. P. 1: 15).

T U L K A A

sillä kaikki on jo valmiina (Lk. 14; 17).

T U L K A A

minun Isäni siunatut ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti (Mt. 25; 34).

VAINOLAN SEURAKUNTATALO.

on valmistumisvaiheessaan. Taloon tulee kirkkosali, jossa parveke mukaanluettuna on istumapaikkoja n. 260, seurakuntasali, joka tarpeentullen voidaan n.s. paljeovilla liittää kirkkosalin yhteyteen sekä samassa tasossa vielä tilava kerhohuone. Alakerrassa sijaitsevat tyttöjen ja poikien kerhohuoneet, ajanmukainen keittiö ja viihtyisä tarjoiluhalli. Taloon liittyy myös asunto-osa, jossa ovat asunnot papille, diakonissalle ja talonmiehelle.

Talon piirustukset on laatinut arkitekhti Keijo Valli ja urakoitsijana on toiminut Ahtolan rakennusliike.

Vaikka rakennus valmistuneekin keskikesällä, aloitetaan työ näissä uusissa ajanmukaisissa suojissa varsinaisesti vasta syksyllä.

Talon valmistuminen on merkkitapaus kyseisen alueen elämässä. Se alkaa seurakunnallisessa mielessä uuden luvun Vanhallakoivistolla ja sen ympäristössä. Talo ja sen tuleva työ odottaa uskollisia ystäviä ja paljon rukousta.

ÄITILEIRILÄISILLE!

Ilmoittauduttava juhannukseen mennessä (myös mahdollisesti mukaan tulevat lapset).

Nuoret äidit Taimi Eskolalle, Iso-uusik. 9, puh. 2907.

Muut äidit Vilma Heinilälle, Ruosniemi rukoushuone, puh. 2084 tai T. Heiniselle, Pihlava, puh. 71.

SOISIN ETTEI TEILLÄ OLISI HUOLIA. Lk. 7: 32.

NAISTEN TURVAKOTI

Porin katulähetysväki on toimintansa alusta lähtien pitänyt silmällä mainitunlaisen kodin aikaansaamista. Tämän puolesta on paljon ruikoitu. Joku pienehkö raha-avustus on saatu. Muutama huoneisto on ollut kuin käden ulottuvilla, mutta hankkeen toteuttaminen on kohdannut voittamattomia esteitä.

Kuin raskaan taakan poistaminen oli tämän toukokuun 5. päivänä tapahtunut Nummenkadun 7:ssä olevasta talosta kolmeneljäsosaa ostaminen mainittuun tarkoitukseen. Se oli katulähetysväelle rukousten ja

TYTTÖJEN KESÄOHJELMA.

Junnissa 26—28 päivinä kesäkuuta leiripäivät 9—11 vuotiaille. Ilmoittauduttava 19.6. mennessä nuorisonohjaaja Lahja Koljoselle, Rakentajankatu 11, puh. 2043. Osanottomaksu 100 mk.

25—29. päivinä heinäkuuta leiripäivät 12—16 vuotiaille. Ilmoittauduttava 20.7. mennessä kuten edellä. Osanottomaksu 200 mk.

Keuruun Pöyhölässä. 13—17 päivinä heinäkuuta 12 vuotta täyttäneille. Ilmoittauduttava 30.6. mennessä kuten edellä.

Leirivarusteet: Lämmin villahuopa, lakanat, yöpuku, villatakki, pyyheliina, peseytymisvälineet, uimapuku, oma sokeri, muistiinpanovälineet. Raamattu ja virsikirja.

Leiriläiset maksavat itse matkat. Virkistävää kesää kaikille tytöille!

toiveiden toteutumisen päivä. Sydämestämme kiitimme Jumalaa.

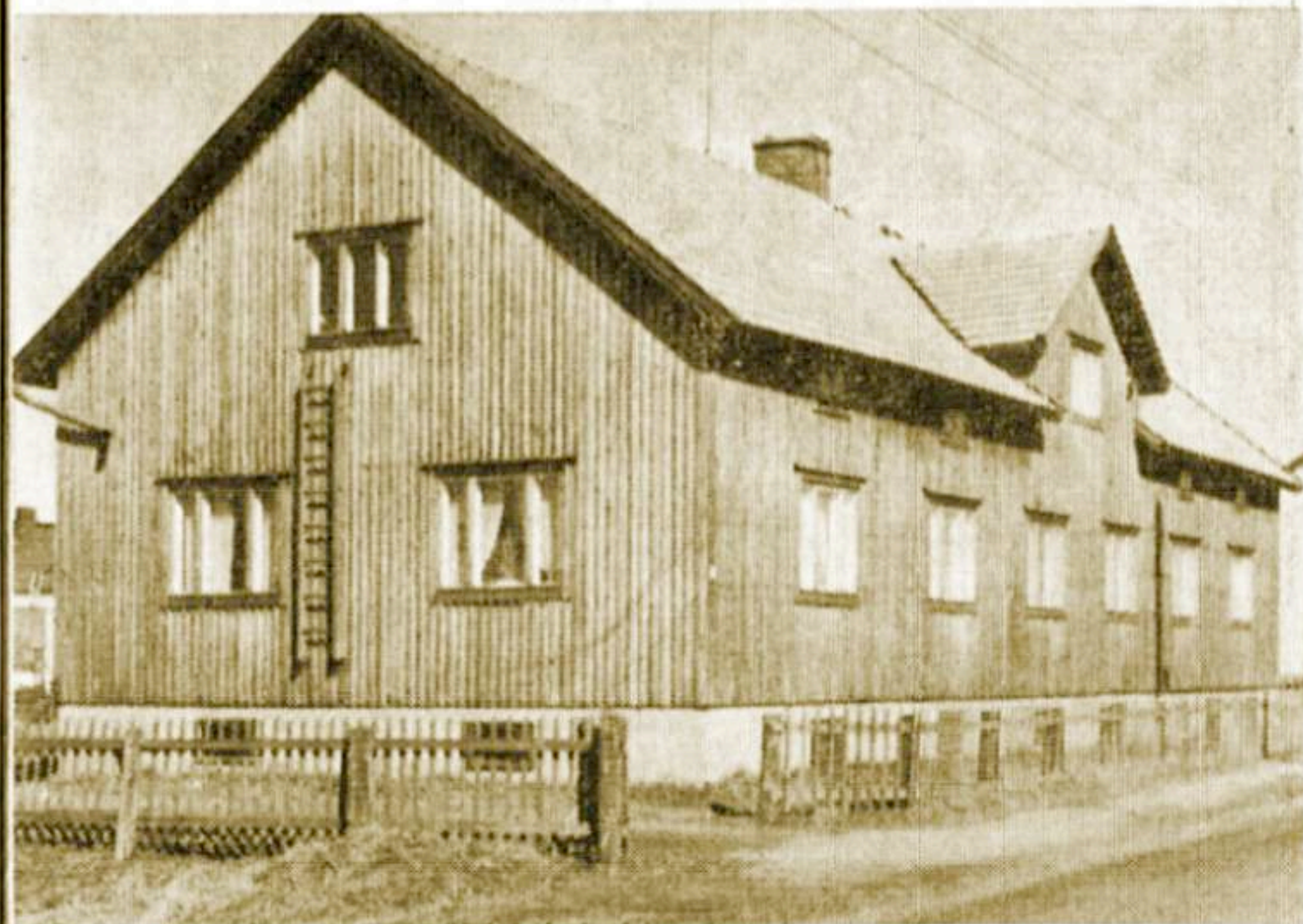
Viisi huonetta ja keittiön saimme kohta haltuumme. Mutta 3 huonetta ja keittiön sekä kaksi huonetta ja keittiön käsittävät huoneistot saamme myöhemmin. Ehkä sinne voidaan tulevaisuudessa sijoittaa vanhusten koti.

Alakerrassa on ainakin neljä autotalliksi sopivaa tilaa. Tontti on avara. Pihalle voi rakentaa sopivan ulkokuone- ja kalustosuojaan.

Kuten oheisesta kuvasta näkyy, on mainittu talo kaunis ja tilava. Katon korjaus-, maalaus- ym. työt ovat

parhaillaan käynnissä. Ne vievät paljon varoja. Paljon lainaa on tehtävä. Mutta katulähetysväki vetoaa asian tärkeyden ymmärtävien hyväntahtoisten ihmisten tukeen ja apuun. He olivat aikoinaan Uskonmajan kuntoon saattamista tuke-massa. Samoin vetoamme myös liikelaitosten ja liikemiesten hyväntahtoisuuteen. Jumalan apuun ja siunaukseen luottaen sulkee Porin Diakonia r.y. naisten turvakodin ja tulevan vanhusten kodin hyväntahtoisten ja avulaiden ihmisten esirukouksiin ja apuun.

T. H. Salonen.

JUNNILAN LEIRIKALENTERI 1956,

Kesäkuu	2. 6.— 3. 6.	Poikapäivät
	16. 6.—21. 6.	Siviili-invaliidien leiri
	22. 6.—24. 6.	Nuorten juhannusjuhla
	26. 6.—28. 6.	Tyttöleiri
	30. 6.— 6. 7.	Nuorten äitien leiri
Heinäkuu	7. 7.—13. 7.	Kaupungin, Koiviston, Vähä-Rauman äiti- ja vanhusten leiri
	14. 7.—15. 7.	Nuorten viikonloppu
	17. 7.—23. 7.	Toejoen äiti- ja vanhusten leiri
	25. 7.—29. 7.	Isojoen tyttöjen leiri
	31. 7.— 6. 8.	Pihlavan, Kyläsaaren, Mäntyluodon äitileiri
Elokuu	8. 8.—14. 8.	Pietniemen, Tuorsniemen, Preiviikin, Reposaaren, Mäholman, Viasveden
	16. 8.—22. 8.	Sotainvaliidileiri

Leikataan poikki tästä.

ILMOITTAUDUN

tyttö äiti-, siviili-invalidi-, sotainvaliidileirille.

Poika-, nuorten päville. (Tarpeeton ylivedetään.)

päivämäärällä

nimi Syntymävuosi

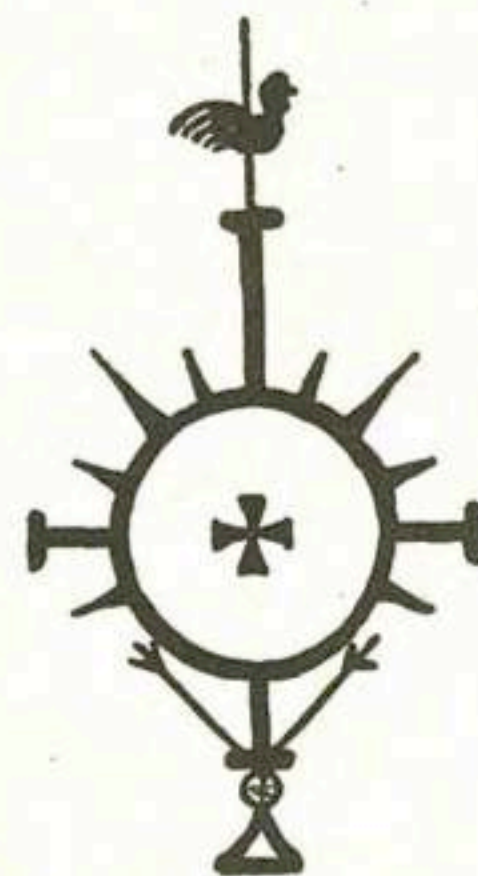
Postiosoite Puhelin

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori, 1956

PORIN KIRKKOSANOMAT

SYYSKUU 1956

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

SYKSY

SAAPUI

"Ohi on elon aika, lopussa kesä,
mutta ei ole meille apua tullut."
Jer. 8; 20.

Taas olemme haudanneet elämästämme yhden kesän menneisyyteen. Aurinko ei enää kohoa yhtä korkealle ja illat pimenevät aikaisemmin. Jäikö meille kesästä jotain muistamisen arvoista? Saimmeko toimeksi jotain kelvollista? Tuliko pelastuksen armo osaksemme?

Ehkä koottiin muistoja, kuten maa-

mies eloa. Kun sitä nyt seulotaan, on joukossa nokijyviä ja rikkaruohon siemeniä, vaikka laiho oli rehevä kesällä. Vaikka päivät kuluivat yksitellen kuin tippuva vesi, on astia nyt tyhjä, hyvät päätökset toteuttamatta, tilaisuudet käyttämättä. Ei ole apua tullut. Mutta olihan hengellinen apu tarjona. Kirkon kellot kutsuivat, oli

KASTETOIMITUKSET

Kirkollisissa sanomalehti-ilmoituksissa mainitaan, että seurakunnan papisto suorittaa virastotalon kappelissa sunnuntaisin klo 13 lasten kastamisia. Näiden yleisten tilaisuuksien lisäksi suoritetaan palveluksia myös kirkossa ja kodeissa.

Toimitusten jouduttamiseksi ja esteettömyyden toteamiseksi on hyvä tehdä ennakkoilmoitus kirkkoherran virastoon tai asianomaiselle papille.

Kasteesta sanoo Kirkkolaki: "Evangelisluterilaiseen kirkkoon kuuluvien vanhempain lapset ovat ilman tarpeetonta viivytystä pyhään kasteeseen

juhlia, tilaisuuksia sielunhoitoon ja lukemiseen.

Armon auringon noustessa herätyksen kukko laulaa vielä: "Tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne" (Hb. 3; 15). Jeesus haluaa tänäkin päivänä auttaa ja pelastaa ihmisiä, jotka ovat hukanneet aikaa ja elämää. Hän on jättänyt evankeliuminsa julistamisen opetuslastensa tehtäväksi. Ei tarvitse hapuilla etsiä ja olla toivoton, sillä kaikki on käytettävissämme. Nyrkissä olevat kädet on aukais-tava vastaanottamaan apua, koskapa vielä on armonaika.

Kristillinen seurakunta tarjoaa palveluksiansa tänäkin syksynä kaikille ahdistetuille. "Nyt lahjaksi te kaiken saatte, on myöhä kenties huomenna" (V. 137; 4).

P. O. Ekko.

saatettavat" (§ 34). "Kastettaessa pitää muutamia henkilöitä olla kummeina saapuvilla, ei kuitenkaan muita kuin evankelis-luterilaisen kirkon jäseniä, jotka ovat Herran pyhällä ehtoollisella käyneitä ja elämässään nuhteettomia. Kummit ovat papille ilmoitettavat, kun kastamista pyydetään" (§ 42). "Kun kaste kerran on oikein toimitettu, ei sitä saa uudistaa" (§ 37). — Uskonnonvapauslais-sa sanotaan: "Jos vanhemmat kuuluvat eri uskontokuntiin tai jompikumpi heistä ei kuulu mihinkään uskontokuntaan, seuraa lapsi siinä kohden isää, elleivät vanhemmat ole kirjallisesti sopineet, että lapsen on äitiä seurattava. Elleivät vanhemmat ole keskenään avioliitossa, seuraa lapsi äitiä" (§ 6). — "Jos joku kasteella tai muulla toimella on, vaikka se lain mukaan ei ollut sallittu, saat-tanut toisen otetuksi uskontokuntaan, johon hän ei kuulu, rangaistakoon" (Rikoslain 10: 5 mukaan). — Kummien velvollisuutena on, jos vanhemmat sen laiminlyövät, pitää huolta lapsen kristillisestä opetuksesta (Kirkkolain § 44).

Kaste on Jumalan teko, jossa ihminen otetaan hänen lapseksensa ja seurakunnan jäseneksi. Se ei siis ole kastettavan ymmärryksen päätös. Jeesuksen käskyn mukaan on kuitenkin kastettuja opetettava pitämään kaikki, minkä hän on käskennyt. Vanhemmilta ja kummeiksi pyrkiviltä, jotka eivät kuulu seurakuntaan, ei

jatkuu siv. 5

Seurakunnallinen vankihuoltotyö

Monelle vapausrangaistukseen tuomitulle vankilan portin sulkeutuminen merkitsee samalla yhteyden katkeamista kotoiseen elämänympäristöön. Menneinä aikoinahan ei vankityrmään heitetyllä yleensä ollut sitä lain suomaa oikeutta kirjeelliseen saatikka tapaamiskosketukseen ulkopuolisten kanssa, mitä ihmisyyssaatteen kasvattama oma aikamme pitää rajoitetuissa puitteissa luonnostaan lankeavana. Tämän oikeuden käyttämättä jättäminen osoittaa vapautteen jääneissä tunnon kovuutta, väärää häpeilyä ja ylpeyttä.

Useilla Suomen seurakunnilla on jo vuosikausia ollut sydänasiana tervehdyskäynnit vankiloissa ja huoltolaitoksissa. Niinpä Porinkin seurakunnalla tämä on kuulunut sen sosiaalisista työmuodoista tärkeimpiin. Diakoniatyöntekijä Alhonpää on kiertänyt vuosittain ne "suuret talot", joissa on porilaisia. Kitarakuororyhmä on ollut joskus matkassa tervehdyttä täydentämässä. Diakoniapastorilla niinkään on joitakin käynnejä. Tarkoituksena näillä käynneillä on nimenomaan rakentaa siltaa vankien ja heidän kotiensa välille. Ei näet liene niin paatunutta rikoksentekeijää, jolla ei olisi huolta perheestään. Minkä lähimmäisenpalvelun hairah-tuneen nostamiseksi puoliso tahi vanhemmat tekisivätkään vakuuttamalla, että ovi kotiin on yhä avoina — niinkuin muinoiselle tuhlaaja-pojallekin: "Kun hän vielä oli kau-

kana, näki — — — armasti —." Vankilälähetysksemme onkin ilokseen saanut todeta katkenneiden yhteyksien eheytymistä siellä, missä anteeksiantamuksen evankeliumi puolin ja toisin on päässyt jäätyneitä mieliä lämmittämään. Ymmärrettävät ennakkoilmoitukset työntekijää kohtaan murtuvat sitä mukaan kuin hän lunastaa lupauksensa vapautuneen vangin uuden elämän alkuun auttamiseksi siinä toiseksi tärkeimmässä: työpaikan välittämässä. Tässä hän joutuu usein kiinteään, tuloksiin johtavaan yhteistyöhön kunnallisten huoltoviranomaisten kanssa, mistä heille vilpitön kiitosmaininta.

Jeesuksen sana: "Minä olin vankeudessa ja te tulitte minun tyköni" velvoittaa jatkuvaan ponnisteluun noidenkin vähempien veljien ja sisarten elämäntien valottamiseksi. Siksi edelleen: "Minun oli nälkä — olin outo — alaston —." Kaikkea tätä kouriintuntuva vapautuneiden "jälkihoitoa" Porinkin seurakunta on pyytännyt harjoittaa katulähetyksensä kautta. Moni kotipaikoille jälleen ilmestynyt on tullut "kiireestä kantapähän" puetuksi keräyksiin hankituilla vaatetavaroilla. Pennitön tulija on saanut myös syödäkseen diakonian laskuun. Kodittomienkin tukalaa asemaa on yritetty helpottaa. Yli 10 vuotta on Porin Diakonia r.y. ylläpitänyt "Uskon majaa"-asuntolaa miehille, jotka ovat yksin maail-

jatkuu siv. 5

MINUN
EDESSÄNI

PITÄÄ
JOKAISEN

POLVEN NOTKISTUMAN

Room. 14; 11

Thorvaldsenin kuuluisaa siunavaa Kristus-kuvaa on katseltava polvillaan, jotta se nähtäisiin kauneimpana. Tämä kipsikopioina kaikkialle levinnyt marmoriveistos on Kööpenhaminan Vor Frue kirkon alttarilla. Bertel Thorvaldsen oli koko Euroopan suuresti suosima tanskalainen kuvanveistäjä, joka eli vuosina 1770—1844. Hänen taiteensa on klassillisen sulavaa, ketään loukkaamatonta.

PIHLAVAN SEURAKUNTATALON peruskiveen laskettiin toukok. 22. päivänä juhlallisesti pergamentille tekstattu perustamiskirja ja jo heinäk. 13. päivänä oli harjannostajais-ilaisuus. Tämä kirkkosalin, kerho-huoneet ja työntekijöiden asunnot käsittävä rakennus valmistuu ripeästi.

Kesäk. 30.—heinäk. 6. päivinä kävi 33 Porin seurakuntalaista rov. Mustosen johdolla Sjellannilla. Matkareitti oli: junassa Helsinkiin, laivassa Kööpenhaminaan, linja-autossa Roskildeen, Hillerödiin, Helsingöriin, Kööpenhaminaan, mistä junassa Tukholmaan, laivassa Turkuun ja linja-autossa Poriin. Retki oli vaikutteista rikas, kustannuksiltaan halpa, hengeltään hyvä.

ELSA MARIA BROMS, Porin kätulälhetystyön äiti, kuoli odottamatta sukulaistensa luona Joutsenossa kesäk. 27. päivänä ja haudattiin suuren saattojoukon seuratessa heinäk. 7. päivänä. Siunauspuheen hautausmaan kappelissa piti vainajan tyttären mies Maskun kirkkoherra J. Johansson.

TEIDÄT ON KUTSUTTU VIERAILULLE!
OSTAKAA KUKAT
autoa odotellessa kauppatorilta
EERO LAINEEN KUKKAKIOSKISTA

SYKSYN JUHLIA

16—18. 9. Merimieslähetyshuhla.

Past. C. G. Hartman saarnaa suomeksi ja ruotsiksi.

30. 9. Lähetyshuhla.

Past. Matti Peltola.

7. 10. Laestadiolaisseurat.

Kirkkoh. Mauno Koivuneva.

19—21. 11. Lähetyshuhtoja

seurakuntakodissa. Rov. Tuure Vaapaavuori esittää varjokuvia

KASTETOIMITUKSET, jatkoa siv. 2
siis voi vaatia tätä velvoitusta, eikä heille niinollen myös voi suorittaa kastepalvelusta.

Näiden Raamatun sanaan ja yhteiskunnan järjestykseksi laadittuihin lakeihin nojaten toimitetaan seurakunnissa kasteen sakramenttia.

SEURAKUNNALLINEN VANKI-HUOLTOTYÖ, jatkoa siv. 3

massa. Kaupungin entiseen työmaakahvilaparakiin jokirannassa on sijoitettu vuoteet 15 miehelle. Ahtaaksi on maja käynyt. 30-paikkaisen miesten kodin saamiseen olisi mahdollisuuksia, kunhan vain ne välttämättömät varat löytyisivät. Vetoamme seurakuntalaisiin!

Tapani Pietilä.

JUSELIUKSEN MAUSOLEUMI

hautausmaalla on avoinna klo 10—12 maan., kesk., torst. ja perj., lauantaisin ja sunnuntaisin klo 14—15. Vahvistestari Vuorinen, Mikonkatu 14 tai hautausmaanhoitaja Ahonen, Rauhanpuisto 11, puh. 2499.

SURUNNE KESKELLÄ

tarjoaa auttavan käden
HAUTAUSTOIMISTO,

joka huolehtii arkun toimittamisesta, ruumiin pukemisesta ja kuljetuksesta, sekä ilmoitustehtävistä kirkkoherranvirastossa ja hautausmaalla. Toimitetaan myös puhujat, musiikki-ohjelmaa, kirkon koristelu ja haudan havutus.

RANTASEN HAUTAUSTOIMISTO

Om. E. Heinonen
Itäpuisto 12 - Puh. 2707

HEIKKILÄN HAUTAUSTOIMISTO

Liisank. 18
Puh. 2125, kotiin 4009

SAINE OY. HAUTAUSTOIMISTO

Liisank. 19 - Puh. 2161

— ILMOITTAKAA TÄSSÄ LEHDESSÄ —

RIPPIKOULUJEN ALKAESSA

"Jeesus varttui viisaudessa, iässä ja armossa." (Lk. 2: 52)

Syysriippikoulut alkavat. Poikien askeleet kuuluvat rippikoulusaleihin johtavista eteisistä ja käytävistä. Sisältyykö noihin askelten kaikuun tukahdutettua tunnetta siitä, että me pojat kyllä tosin tulemme, koska tämä on hyvä tapa, ja tahdomme siihen alistua varsinkin kun rippikoulu avaa tien maailmaan, mutta itse niistä asioista, joista rippikoulussa puhutaan, niistä emme paljoakaan kostu! Mutta Herran seurakunta, useimmat isät ja äidit toivovat sittenkin, että rippikoulupojat kasvaisivat nimenomaan rippikoulussa niin, että heidän suureksi esikuvakseen tulisi Mestari Jeesus Kristus.

Suuri Mestari on ensiksi varttunut iässä. Se merkitsee ruumiillista kasvamista ja kehitystä. Monella, varsinkin nuorilla miehillä, on se virheellinen käsitys, että Jeesus Kristus on ollut erittäin naisellinen, heikko ja hintelä olemukseltaan. Raamatun kuva on kuitenkin aivan toinen. Yksinkertaiset ja terveet elintavat kodissa ovat luoneet Jeesukselle terveen ruumiillisen elämän pohjan. Hän on karaistunut rakentajan ruumiillisia ponnistuksia vaatineessa työssä. Hän tottui kestävänsä aurinگون hehkun, idän erämaista puhaltavaa lopen uuvuttavaa myrskytuulta, sadeaikojen kosteutta ja koleutta. Jeesus Kristus on ollut myös ruumiillisen voiman ja sopusoinnun täydellisin ilmentys maan päällä.

Moni nuori pelkää kurinalaista, ponnistuksia ja kieltäymyksiä vaativaa elämää. Mutta ellei ole kuria ja ponnistuksia, ihminen rappeutuu myös ruumiillisesti. Monet nuoret haaveilevat elämästä, jossa voidaan tyydyttää kaikkia haluja. Ken tälle tielle lähtee, hänestä ei koskaan tule ruumiillisesti täysin voimakasta ja sopusointuista ihmistä. Ruumiin kehitys tuhotaan monilla nautintoaineilla, varsinkin tupakalla ja alkoholilla, mutta myös henkiset paheet, varsinkin kateus, viha, valehteleminen, tuomitseminen, parjaaminen ja häijyydet vaikuttavat ruumistakin suuresti heikentäen. Näistä paheista päästään vain Kristuksen seurassa.

Jeesus on varttunut viisaudessa. Hän tunsu pyhät kirjoitukset, vaikka ei ollut saanutkaan oppia kouluissa. Tietoa moni halveksii. Huvituksiin hukataan kalliit vapaa-ajat, käydään elokuvissa, tanssitaan, luetaan järjettömiä viikkolehtiä ja romaaneja. Kaikki tällaiset huvitukset asettavat huvittelijan passiiviseen tilaan. Näin huvittelu muodostuu elämän vastakohdaksi, sillä elämä merkitsee toimintaa. Ei ole sentähden ihme, että todellinen elämä tuntuu tällaiselle nuorelle kaitaiselta, ikävältä, tympeältä. Rippikoulu kutsuu nuoria saamaan tietoa siitä, miten hän selviytyy elämän vaikeassa kilpajuoksussa. Sen tiedon etsimiseen kannattaa panna hetkinen aikaakin!

Jeesus on kasvanut armossa.

Mitähän ajattelisit, jos joku raken-

Löydetty paratiisi

— JUNNILAN KESÄ

Seitsenvuotias tyttö katseli neljäkymmentäkolme vuotta sitten Junnilan aidan takaa paratiisilintuja, kalkkunoita ja joutsenia ajatellen: kunpa pääsisi tuonne. Nyt tämä toive toteutui, kun hän pääsi seurakunnan äitileirille. Junnilassa ei ollut enää ihmelintuja ja kukkaloistoa, mutta siellä sai väsynyt levätä ja vielä ilmaiseksi.

Kuluneena kesänä on kesäkodilla ollut viisi äitileiriä, joissa osanottajina 203 äitiä. Neljällä nuorten leirillä 331 seurakuntamme nuorta. Kahdella invaliidileirillä 72 sota- ja sivilivammaista. Äitiensä mukana oli eri leireillä 139 lasta, eli leiriläisiä yhteensä 745 henkeä. Lisäksi on noin 500 retkeilijää käynyt tai yöpynyt Reposaaren Junnilassa saaden ruumiin ja sielun virkistystä. Äidit ovat voineet vapautua kotiaskareista ja kun lapsilla on keskipäivällä ollut erikoinen kaitsija, ovat äidit saaneet

taisi kylmässä maassamme talon, jossa ei olisi minkäänlaisia lämmityslaitteita? Olettakaamme, että on kesä, kun talo valmistuu. Rakentaja on tyytyväinen: talo tuli erinomainen. Mutta syksy tulee — ja talvi! Kuinka miehen käy tuossa talossa? Aivan samoin on sen ihmisen laita, joka ei tahdo kasvaa Jumalan armossa. Ensin hän näyttää tulevan kyllä toimeen. Ei näytä mitään puuttuvan. Mutta sitten — monesti liian myö-

UUSI TYÖNTEKIJÄ. Pastori Heikki Johannes Huhtala ei oikeastaan ole uusi seurakuntatyöntekijä, sillä hän on Porissa palveluksensa välillä ollut vain suorittamassa asevelvollisuuttaan ja valmistanut pastoraalityönsä. Syyskuun 1. päivästä hän palaa jälleen virkaansa nuoren rouvan Heljä Kaarina, o.s. Äyhön, kanssa. He molemmat ovat satakuntalaisia, pastori syntyjään Laviasta, rouvan koti on Huittisissa. Toivotamme siunausta uudelle työkaudelle!

muutenkin tarpeellista lepoa. Emäntänä on uskollisesti tänäkin kesänä ollut Liisa Heikilä.

hään ihminen huomaa, että armon mukana puuttuukin kaikki. Ilman armona ei voi olla sopusointua, voimaa, himojen ja halujen hillitsemistä, tunteen syvyyttä ja puhtautta, kestäväää kauneutta, rukouksen antamaa lohtua, syntien ja laiminlyöntien anteeksisuudesta, iankaikkisen elämän toivoa.

Jos nämä puuttuvat, silloin puuttuu kaikki.

T. Heininen.

PORIN SEURAKUNTIEN PAPISTO:

Kirkkoh. rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9, puh. virasto 2408, koti 2525.
 I kappal. T. H. Salonen, Hallituskatu 9, puh. 2040.
 II kappal. past. Aatos Laiho, Väinölän seurakuntakoti, puh. 5921.
 III kappal. past. Paavo Tarna, Toejoen pappila, puh. 3484.
 Virall. apul. rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9, puh. 3631.
 Seurak.apul. past. Heikki Huhtala, Eteläpuisto 10, puh. 4404.
 Papiston apul. past. T. J. Heininen, Pihlavan seurakuntakoti, puh. Pihlava 71.
 Diakoniapappi past. Tapani Pietilä, Eteläpuisto 10, puh. 4029.
 Nuorisopappi (virka täyttämättä).
 Reposaaren kirkkoherra rov. Viljo Lauro, Reposaari, puh. 83823.

SEURAKUNTATYÖNTEKIJÖITÄ:

Kanttori Pentti Summa, Karhunkatu 17, puh. 4208.
 V.t. urkuri Erkki Kalijärvi, Toejoen Pappila, puh. 2297.
 Kirkon ylivahtimestari, diakooni Yrjö Ahola, Lant. Raatihuoneenkatu 3, puh. 2201.
 Kellonsoittaja Uuno Valkama, kirkkoalue, puh. 2955.
 Taloudenhoitaja, majuri evp. Einar Yläupa, Rautatiepuistokatu 10 A 3, puh. 2584, toimisto 2784.
 Hautausmaanhoidtaja Martti Ahonen, Rauhanpuisto 11, puh. 2499.
 Poikatyönohjaaja Arvi Leppänen, Eteläpuisto 10, puh. 4992.
 Tyttötyönohjaaja Lahja Koljonen, Rauhanpuisto 11, puh. 2043.
 Nuoriso- ja naistytöntekijä maist. Helli Rantala, Hallituskatu 9, puh. 5578.
 Katulähetystytöntekijä Kustaa Alhonpää, Hyvelänviiki, puh. 3870.

SEURAKUNNAN DIAKONISSAT:

Taimi Eskola, Iso uusikatu 9, tavattavissa klo 11—13, puh. 2907.
 Vilma Heinilä, Ruosniemi, tavattavissa klo 8—10, puh. 2084.
 Aili Mäkelä, Malminkatu 7, tavattavissa klo 11—13, puh. 2702.
 Maija Turunen, Pihlava, puh. 146.
 Hilma Paaanen, Reposaari, tavattavissa klo 8—19, puh. 83834.

SEURAKUNTAOSOITTEITA:

Kirkkoherranvirasto Hallituskatu 9, puh. 2201. Avoinna klo 9—12, lisäksi perjant. klo 17—18. Kappelissa sunnuntaisin kasteet klo 13 ja vihkimiset klo 14. Ennakkoilmoitukset kirkkoherranvirastoon.
 Kirkkoherran virkahuone kirkkoherranvirastossa virka-aikana, puh. 2408.
 Kirkon sakaristo, puh. 2955.
 Seurakuntakoti Itäpuisto 14, puh. 5187.
 Diakoniatoimisto Eteläpuisto 10, puh. 4107.
 Taloustoimisto Lant. Raatihuoneenkatu 3, puh. 2784.
 Uskon maja Hallituskatu, puh. 2786. Miesten turvakoti.
 Elsa-Maria-koti Nummenkatu 7. Naisten turvakoti

PORIN KIRKKOSANOMAT

MARRAS- JOULUKUU 1956

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Enkeli taivaan lausui näin:
 Miks hämmästyitte säikäh-
 täin? Mä suuren ilon ilmoi-
 tan Maan kansoille nyt tu-
 levan.

Nyt Jumalalle kunnia, Kun
 antoi ainoon Poikansa, Siit'
 enkelitkin riemuiten Veisaa-
 vat hälle kiitoksen.

Jouluevankeliumi kannattaa meitä

Jälleen olemme tulleet kirkkovuoden kulussa jouluun. Jouluevankeliumi kaikuu taas uudestaan. Monta kertaa olemme kuulleet sen. Mutta emme tiedä, kuinka monta kertaa enää kuulemme sen. Jos tietäisimme tämän joulun olevan elämämme viimeisen, niin varmasti me pyytäisimme "sydämen pohjast' aivan", että pian pysähtyvä sydämemme saisi kuulla jouluevankeliumin siten, että elävä usko syntyisi.

Miksi Suomen kirkko julistaa vuodesta toiseen jouluevankeliumia? Miksi palataan aina kristinuskon alkuun? Eikö olisi päästävä vihdoinkin eteenpäin?

Tiedämme kokemuksesta, että puutarhurin pitää joskus kaivaa hedelmäpuunsa juuret esiin nähdäkseen, onko vika hedelmättömyyteen mahdollisesti juurissa. Puun rikkaus on sen juurissa. Sieltä elämä nousee tehden jaloja hedelmiä. Jos juurissa on vikaa puun hedelmättömyys ei ole suinkaan ihmeellistä.

Jouluevankeliumi on kristinuskon juuri. Kun lääkäri Luukas löysi tämän juuren, hän iloitsi. Hän kertoo paimenten iloinneen, enkelien iloinneen. Sama ilo täytti hänenkin sydämensä. Luukas iloitsi nähdessään jouluevankeliumissa, so. Jumalan valtakunnan juurissa elämänsä rikkauuden ja täyteläisen sisällön. Saman havainnon kaikki kristityt ovat tehneet. "Jumala on rakastanut minua iankaikkisella rakkaudella", sanoi

kunnalliskodin sairas vanhus. Paavali sanoo: "Et sinä kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua". Ilman sitä eläisimme "ilman toivoa ja ilman Jumalaa" — kuten Paavali kirjoittaa — maailmassa.

Tämä kristinuskon juuri ulottuu kauas. Se ulottuu itse Jumalan sydämeen. Sieltä se lähtee. Johannes kirjoittaa evankeliumissaan: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala". Kun Jumala ajoi ensimmäiset ihmiset paratiisista, hän antoi heille lupauksen joulusta.

Lukijani! Ymmärrätkö, että juuri kannattaa sinua? Vain sanan kautta ihminen on ihminen, joka on kutsuttu Jumalan yhteyteen. Näin syvälle ulottuu juuren kannattava voima ihmisen elämässä. Suomalainen runoilija puhkeaa kiitokseen katsellessaan syystähteä: "Kiitän Sua, kun teit minustakin ihmisen". On näet suurta olla ihminen, ihminen, joka on kutsuttu korkeaan päämäärään, Jumalan lapseuteen.

Meidän tulisi tänä jouluna tutkia, vastaavatko elämämme hedelmät meitä kannattavan juuren jaloutta? Oyatko hengen hedelmät rakkaus, rauha ja ilo kaunistamassa elämäämme? Ne ovat, jos jouluevankeliumi on elämämme juurena.

Jouluevankeliumi kantaa meitä. "Meillä on Jumala, joka meitä kantaa".

Paavo Tarna.

Haastattelemme ELÄKEPAPPIA

Muutama vuosi sitten tuli voimaan pappien eläkelaki. Porissa asuu tämän lain perusteella eläkkeelle siirtynyt Hiitolan entinen kirkkoherra, rovasti Rafael Hartman, jonka luona lehtemme edustaja oli haastattelukäynnillä.

Pirteä valoisian olemuksen omaava vanhus totesi heti aluksi olonsa varsin mieluisaksi, kun hän kahdeksattakymmentä käydessään saa yhä asua omien siirtoseurakuntalaistensa keskuudessa. Myös papiston veljespiirin kokouksissa tapaa hänet säännöllisesti. Eläkkeellä olo on hänestä keventävää raskaan siirtoseurakuntatyön jälkeen. Viidestäkymmenestä pappisvuodesta oli hän kaksikymmentä vuotta Hiitolan kirkkoherrana.

Kun tiesimme rovasti Hartmanin olleen kahdesti myös Amerikassa, kysyimme mitä eroavaisuuksia on siäläisillä oloilla.

— Papin asema on siellä epävakaisempi, ei edes aina elinikäinen toimi, vastasi haastateltavamme.

— Minut kutsuttiin Suomi-Synodin jumaluusopillisen seminaarin opettajaksi, kun jo Suomessa olin suorittanut tutkintoja itämaisissa kielissä.

Mutta olin myös kahdeksan vuotta siellä seurakuntapappina. Amerikan lutherilaiset eivät ole yhtenäisenä kirkkokuntana, vaan eri suunnat ovat perustaneet omia seurakuntiaan. Silloin oli vielä suomen kieli valtakielinä, nyt englanti.

— Mitä vaikeaa on ollut elämäsänne?

— En ole tarvinnut olla raskaitten painojen alla. Jumala on johdattanut tasaisesti. Karjalasta lähtökään ei ollut niin vaikea, sillä Amerikan siirtolaisuus valmisti siihen. En ole niin täydellisesti suorittanut virkaani, mutta armollinen Jumala on käyttänyt työssään, lausui haastateltavamme lopuksi nöyrästi.

JAPANILAINEN teologian tohtori Kiyashi Hirai puhui lähetysvälele elok. 2. päivänä Mikonkadun rukoushuoneessa pastori Paavo Savolaisen tulkitsemana. Hän liikkui Lutherilaisen maailmanliiton edustajana ja kertoi miten keisaripalvonnan kivistumisen jälkeen Japanin kansan toivo on suureksi osaksi kääntynyt kristinuskoon kohden. Raamattu on eniten ostettu kirja, jota keisari ja keisarinakin lukevat päivittäin.

Kuinka Raamattu valmistaa joulua.

Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän. I Moos. 3; 14, 15.

Profeetan minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi, ja minä panen sananin hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käskän hänen puhua. V Moos. 18; 18.

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä täytän sen hyvän lupauksen, jonka minä olen lausunut Israelin heimosta ja Juudan heimosta. Niinä päivinä ja siihen aikaan minä kasvaton Daavidille vanhurskauden vesan, ja hän on tekävä oikeuden ja vanhurskauden maassa. Jer. 33; 14—15.

LYYDIA SOFIA SJÖHOLM uskollisin Porin pyhäkoulunopettajista, monikymmenvuotinen lähetys-, merimieslähetyspiirin ja evankeelisen nuorisoliiton jäsen kuoli 11. 9. 1956 ja haudattiin 20. 9. 1956 yksinäisenä, mutta suuren seurakuntapiirien saattojoukon seuraamana. Hän oli erikoisen lahjakas ja avulias työntekijä. Pastori Aatos Laiho toimitti ruumiin siunaamisen rovasti Matti A. Mustosen ja P. O. Ekon avustuksella. Tämän 72-vuotiaan vainajan muistoseurat pidettiin Mikonkatu 8:n rukoushuoneessa.

Sinä Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa. Miik. 5; 1.

Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas. Jes. 9; 5.

Teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne. Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvoinen päästämään (sanoi Kastaja). Jh 1; 26—27.

Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. Lk. 2; 6—7.

KYSY SINÄ —

RAAMATTUSI VASTAA

Miten tulisin uskoon?

— Room. 10; 17.

Kuinka pelastuisin?

— Apt. 15; 11.

Miten Jeesus ilmoittaisi itsensä minulle?

— Joh. 14; 23.

Kuinka saisin rauhan?

— Fil. 4; 6—7.

Miten vältän kiusauksen?

— Snl. 4; 14—15.

Minkälainen oppi on vaarallinen?

— II Joh. 7; 10.

SAARNOISSA SANOTTUA

— Jos sinulla olisi rahaa, heittäisitkö ne tuleen saadaksesi takkavalkean iloisesti hohtamaan? Sitä pitäisit hulluutena. Tuhlaatko elämäsi päiviä, jotka ovat sinun ainoa arvokas pääomasi ja ainoa aarteesi, mieltömmästä maailman tuuliin?

Matti A. Mustonen.

— Esirukousta, neuvoa ja ohjausta kokemattomat, nuoret Herran omat tarvitsevat. Moni sairas ja vanhus ajattelee, että he jo joutavat pois täältä. He tuntevat olevansa toisten tiellä. Jos tämä joskus tulee mieleen, niin ajatelkaa, että seurakunta teitä vielä voi tarvita. Aina voi eteen sattuua joku, joka tarvitsee rohkaisua, neuvoa ja lohdutusta.

T. H. Salonen.

— Saarna on hyökkäys Jumalan voimalla tämän maailman viisautta vastaan. Se on uskon voitto, järjen päätelmien kaatuessa.

P. O. Ekko.

— Kaikki oikotiet, helpot tiet, jotka me valitsemme päästäksemme todellisista velvoituksista kristittyinä, ovat näitä nykyajan korbaneja. Mutta Jumala ei tyydy tähän uhrilahjaamme. Hän odottaa enempää. Meidän sydäntämme, meidän työtämme, meidän kykyjämme.

Aatos Laiho.

— Jumalan tahto tapahtuu taivaassa enkelien parissa. Herran rukouksen mukaan enkeleillä ja meillä ihmisillä tulisi olla yhteistä Jumalan tahdon tapahtuminen, heillä taivaassa ja meillä täällä ajassa. Kun Jumalan tahto tapahtuu parissamme, raamattu ilmoittaa enkelien silloin iloitsevan. Mitä he tekevät silloin, kun ihminen lankeaa?

Paavo Tarna.

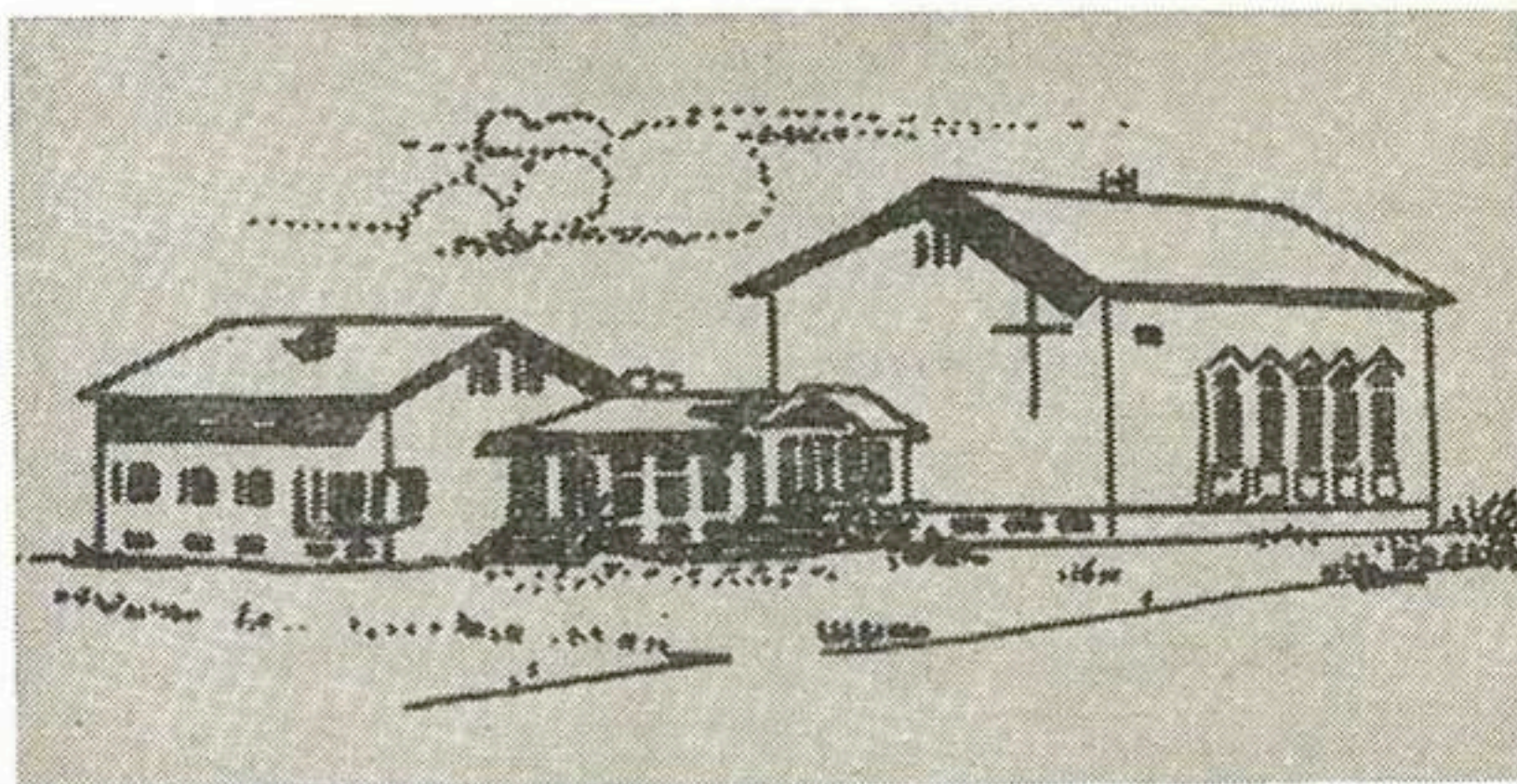
— Kutsumustyömme, kaikkien ihmisuhteittemme tulisi olla todistusta Jumalan voittosaaton jäsenyydestä — Kristuksen tuntemisen tuoksua.

Tapani Pietilä.

Sankarihautojen joulukukat

ostatte sopivimmin kirkon viereltä Hallituskatu 1, puh. 2633
tai kukkakioskista Uuden hautausmaan luota puh. 4238.

TOIVO KANGASNIEMEN PUUTARHA

UUSI TYÖKESKUS.

Väinölän seurakuntatalo on avannut ovensa. Talo on kauneudellaan ja viihtyisyydellään herättänyt yleistä ihastusta. Se on osoittautunut myös erittäin käytännölliseksi. Vaikka työ sen suojissa on osittain vasta suunnitteluasteella, ovat monet jo löytäneet tiensä sinne. Lapset ovat ennättäneet ensiksi. Voidaanpa sanoa, että he ovat kuin äkkiryssäköllä valloittaneet talon.

Seuraavassa talon tämänhetkinen työohjelma:

Jumalanpalvelus on joka sunnuntai klo 10. Kasteet ja vihkimiset 11.30.

Lasten päiväkerho (3—6 v.) maan., tiist., torst. ja perj. 9—12.

Ohjaajina on kaksi palkattua opettajaa. Lapsia on n. 50.

Pyhäkoulu sunn. klo 13.

Tytöt: Maan. klo 18 10—12 v. (Koivistonluoto) klo 19 yli 12 v. (Vanhakoivisto)

Tiist. klo 18 7—9 v. (Vanhakoivisto)

Kesk. 7—9 v. (Koivistonluoto), klo 19 yli 14 v. (Vanhakoivisto ja Koivistonluoto)

Torst. klo 18 10—11 v. (Vanhakoivisto)

Pojat: Maan. klo 18 alle 12 v. ja klo 19 yli 12 v. (Vanhakoivisto)

Tiist. klo 18—20 kanootti-vimppelikerho.

Kesk. klo 18—20 vapaa askarteluilta.

Torst. klo 18 lennökkikerho.

Perj. klo 17 alle 12 v., klo 18 yli 12 v. (Koivistonluoto)

Maan. klo 19 Diakoniaompeluseura.

REPOSAAREN SEURAKUNTA.

- Kirkkoherra: rov. Viljo Lauro, puh. 83823. Kirkkoherranvirasto avoinna tiist., torst., lauant. 9—11 ja 17—18, ei lauant.
- Kanttori: Väinö I. Haapalainen puh. 83890.
- Diakonissa: Liisa Lehtola, puh. 83334.
- Jumalanpalvelukset kirkossa sunn. klo 11.
- Pyhäkoulut sunn. klo 14 seurakodissa ja sahalla.

Seurakuntakodissa toimivat:

- Maan. klo 18 ja 19 poikakerhot.
- Tiist. klo 19.30 kirkkokuoro.
- Kesk. tyttökerhot klo 17 pienille, klo 18 isoille ja klo 19.30 nuorille.
- Torst. klo 19 syksyllä merimieslähetys- ja keväällä lähetyspiiri.
- Perj. klo 18 vanhusten kerho joka kuukauden viimeinen perjantai.

Naisten piiri kokoontuu joka toinen tiistai klo 19.30, ja miesten piiri joka toinen tiistai samaan aikaan.

Keskiviikkona on seurakuntailta. Joka toinen kerta se pidetään nimellä perheilta. Se on tarkoitettu kaikenikäisten yhteiseksi illaksi.

Nuorten illat pidetään toistaiseksi lauantaisin erikseen ilmoitettavina aikoina. Kohdakkoin aloitetaan diakoniapiiri.

Diakonissa Taimi Eskolan vastaanotto on arkipäivisin klo 11—12.30.

Talon vihkiäisjuhla oli 4. 11. ja vihkimisen suoritti tuomiorovasti Alaja.

VAROKAA SEURAAVIA VALHEITA!

1. Ihminen on pohjaltaan hyvä.
 2. Uskomme edistykseen.
 3. En voi sille mitään, että olen mikä olen.
 4. Kaikki on suhteellista.
 5. Jokainen tulee uskollaan autuaaksi.
 6. Uskonto on yksityisasia.
 7. En ole uskonnollinen.
 8. Tiede sanoo.
 9. Pitäydymme todellisuuteen.
 10. Uskonto on oopiumia kansalle.
- Nämä ovat Axel Hjerensenin kirjan "Mihin nykyajan ihminen uskoo" lukujen päällekirjoitukset. Kirja on ilmestynyt Suomen Lähetysseuran kustannuksella, sisältää 195 sivua ja maksaa sidottuna 450:—. Jokaisen uskon asiasta huolissaan olevan olisi syytä tarkistaa oma suhtautumisensa edelläoleviin väitteisiin, joita väärinä ei voi todistaa oikeiksi ja jotka ovat Raamatun vastaisia.

MUSTA MIES, afrikkalainen koulujen tarkastaja, maisteri Eliufo vieraili seurakunnassa kesäk. 7. päivänä puhuen kirkossa suahihin kielellä suomeksi tulkittuna ja Seurakuntakodissa lähetysväelle.

MERKKIPÄIVIÄ:

Väinö Hahta, kirkkohallintokunnan puheenjohtaja ja kaupungin pormestari, 60 vuotta syysk. 13. pnä.

Einar Ylätupa, seurakunnan taloudenhoitaja, majuri evp. 60 vuotta lokak. 2 pnä.

Joulun vietto seurakunnan piirissä.

Joulun aika lähestyy kaikkine touhuineen jälleen Suomen koteja. Samalla tavoin seurakunnan piirissä valmistaudutaan viettämään tätä "juhlista jalointa". Onhan joulu Vapahtajamme syntymäjuhla. Se on keskeisimpiä kirkollisia juhliamme. Mielekäs ovat herkyneet kuuntelemaan joulun evankeliumin sanomaa.

Miten "seurakunnan merkeissä" joulua juhlietaan?

Joulujumalanpalvelukset.

Seurakunnan keskuksessa, sen pääkirkossa vietetään vanhan tavan mukaisesti jouluaattona sekä suomalainen että ruotsalainen jouluhartaus. Jouluaaton juhlat kirkossa ovat aina koonneet runsaasti seurakuntalaisia veisaamaan jouluvirsiä ja kuuntelemaan joulun evankeliumia.

Joulupäivänä on kirkossa kaksi jumalanpalvelusta, aamulla, jolloin kirkko on ääriään myöten täynnä aamuvirkkua juhlijaa kansaa ja päivällä, jolloin on toinen jumalanpalvelus. Toisena joulupäivänä on tavallinen jumalanpalvelus, lastenjumalanpalvelus ja illalla kirkkojuhla, marttyyrien juhla.

Väinölän seurakuntakodissa, "kirkossa" on tämän vuoden jouluaamuna ensimmäinen joulujumalanpalvelus. Tapaninpäivänä on tavallinen jumalanpalvelus ja lastenkirkko.

Ruosniemellä pidetään

joko rukoushuoneessa tai kansakoulussa joulujumalanpalvelus. Toejoellakin vietetään joulujuhlailtaa.

Pihlavan uudessa kirkossa on jouluaamuna ensimmäinen jumalanpalvelus. Joulupäivien aikana pidetään Kyläsaaren rukoushuoneessa myös jumalanpalvelus.

Näin joulupäivinä pidetään kirkossa ja rukoushuoneissa yhteensä 13 jumalanpalvelustilaisuutta.

Seurakuntapiirien ja vanhusten sekä osattomien joulu.

Porin kaupunki- ja maaseurakunnassa on yli 40 seurakuntapiiriä. Ne järjestävät kaikki omat joulujuhlansa, joissa papisto puhuu ja joissa on omaa jouluohjelmaa tarjoiluineen jne. Erikoisesti lienee syytä mainita keskikaupungin lähetyspiirin joulujuhla, merimieslähetyspiirien järjestämät joulujuhlat kaupungilla ja merimiehille Mäntyluodon satamassa, jossa sijaitsevalla merimieslähetysasemalla pidetään joulujumalanpalveluskin.

Diakoniatyön piirissä ovat joulukiireet myös monet. Sekä kaupungin että maalaiskunnan kunnalliskodeissa käydään tervehdyksillä. Kirkkokuorolla on ollut tapana käydä jouluaattona laulamassa kaupungin kunnalliskodissa. Vanhusten joulujuhlia järjestetään keskikaupungilla, Uudellakoivistolla, Väinölässä, Toejoella, Vähäraumalla, Kyläsaarella ja Pihlavassa (Enäjärven

koululla). Osittain toimeenpannaan juhlat yhteistoiminnassa muiden sosiaalisten järjestöjen kanssa, kuten Punaisen Ristin, Mannerheimliiton ja Ahlströmin tehtaiden kanssa. Katulähetystyön piirissä on tietenkin sekä Uskonmajassa että Elsa Maria-kodissa joulujuhlat. Poliisiputkassakin on käyty tervehdyksellä.

Porin Diakonia r.y:n toimesta on vuosittain koottu "köyhien avustamiseen 250—300.000 mk, jotka suurimmaksi osaksi on suoraan jaettu jouluiloksi vanhuksille ja osattomille. Joulujuhlien aikana on kirkossa myös kerätty uhrilahjoja köyhien kotien jouluavustuksiksi. Niiden tuotto on keskimäärin ollut n. 100.000 mk. Rahat on joko jouluna tai vuoden aikana jaettu samoin "kipeässä hädässä" oleville seurakuntalaisille.

Katulähetys on niinikään jouluksi lähettänyt joulupaketteja vankiloihin. Niitä on kertynyt vuosittain toistasataa.

Merimiesten jouluiloksi lähetetään myös ulkomaisiin satamiin joululahjapaketteja useita kymmeniä. Ne lähetetään hyvissä ajoin ennen joulua.

Sairaaloissa käydään tervehdyksillä. Yleisessä sairaalassa on papisto sairaalan koko olemassaolon ajan käynyt jouluaattona yhdessä kirkkokuoron kanssa tuomassa jouluevankeliumin sanomaa sairaille. Kaupunginsairaalassa samoin diakoniapappi kirkkokuoron kanssa on

viettänyt jouluaattoja. Diakonissalaitoksen sairausosastoilla ovat myös omat joulujuhlansa.

Aivan oman lukunsa muodostavat lasten ja varhaisnuorison joulujuhlat seurakunnan piirissä. Edellä on jo mainittu lastenjumalanpalvelukset. Pyhäkouluissa eri puolilla kaupunkia ja maaseurakunnan kylissä pidetään omat joulujuhlat. Näin nousee niiden luku kymmeniin. Varhaisnuorison keskuudessa toimeenpannaan useita suurjuhlia. "Isojen poikien ja tyttöjen", poikien ja tyttöjen yhteiset, poika- ja tyttökerhojen johtajien, seurakunnan poikien raittiusosaston joulujuhlat on jo suunniteltu keskikaupungille. Samoin pidetään Väinölässä poikien ja tyttöjen yhteinen joulujuhla. Näiden lisäksi kerhojen piirissä järjestetään pienempiä joulun vastaanottajaisia.

Seurakunnan nuorisotyön piirissä pidetään niinikään joulujuhlia, niin keskikaupungilla kuin eri tahoilla seurakuntaa, missä nuoret ovat kokoontuneet piireihinsä ja raamattukerhoihinsa.

Näin näemme, että seurakunnan piirissä merkitsee joulu todellista juhlan aikaa.

Kaikukoon joulun evankeliumin iloinen sanoma kirkkaana ja vapauttavana nyt tulevana jouluna! Avatkoon se mielet kiittämään Vapahtajaa, seimen lasta siitä, että hän on tuonut meille pelastuksen!

Matti A. Mustonen.

RAUHALLISTA JOULUA! TOIVOO KIRKKOSANOMAT.

MITEN HERRA KIIRUHTI KENRAALIA.

Tavallisesti lasten kristillisyyks on vanhempien ansiota. Mutta yhdeksänkymmentä vuotta sitten tapahtui päinvastoin Porissa.

Silloin oli tänne tullut sähkölennätinvirkailijaksi, Tartossa v. 1837 syntynyt sivistynyt ja uskovainen Alfred Henrik Balthasar Ehrenstolpe. Häntä oli auttanut persoonalliseen ratkaisuun helsinkiläinen pastori Saelan, joka jo silloin harrasti kotikäyn-
tejä. Tämä oli kehottanut lennätinvirkailijaa lukemaan saksalaisen lähetyksmiehen Ludvig Harmsin kirjoja, jotka olivat monille muillekin aukais-
seet tien armon omistamiseen. Ehrenstolpesta tuli harras lutherilaisen uskon kannattaja, jopa niin, että häntä sanottiin "kirkon vartijaksi". Raamattua hän luki järjestelmällisesti lajitellen huolellisesti tekemänsä muistiinpanot. Jumalan valtakunnan tarpeisiin säästi hän myös varoja pannen ne kodissansa oleviin säästölaatikoihin.

Lennätinvirkailija Ehrenstolpe hoiti virkaa Porissa vuosina 1866—1873. Porin sivistyneistö oli siihen aikaan vierasta uskon elämälle, mutta Ehrenstolpe liittyi vähiin Jumalan valtakunnan ystäviin, olivat he sitten sivistyneitä tai vähemmän huomattuja. "Hänen kotinsa oli, niin kertoo piispa Herman Råberg, hurskasten kokouspaikkana, vaikka monelta näistä puuttuikin ulkonainen sivistys, joten he maailman silmissä olivat

hänelle vähemmän sopiva seurustelu-
piiri. Mutta kristillinen rakkaus arvostele ja toimii toisin. Kodissa valitseva henki vaikutti hapatuksen tavoin jokaiseen, joka tuli lähempään yhteyteen sen kanssa. Ollen ahkera rukouksissa ja vakaasti luottaen Jumalan sanassa annettuihin lupauksiin rukouksen kuulemisesta, sai hän yhä uudelleen kokea, että Jumala kuulee yli senkin, mitä me ymmärrämme. Hänen vaimonsa tuli hänelle avuksi, ollen perheenäiti, joka järjestyksensä, velvollisuudentuntonsa sekä ystävällisyytensä kautta teki heidän yhteisen kotinsa niin miellyttäväksi ja herttaiseksi!"

Ehrenstolpen vanhemmat muuttivat myöskin Poriin, eikä pitkääkään aikaa kulunut, ennenkuin nämäkin omistivat sen uskon, joka maailman voittaa. Tosin näytti vanhasta kenraalista, joka oli taistellut vuosina 1812—1814 Napoleonin vastaan, tun-
tuvan hiukan oudolta, että hänen vanhoilla päivillään piti seurustella käsityöläisten ja muitten yksinkertaisten ihmisten kanssa, mutta sitä myöten kun Kristuksen evankeliumi pääsi juurtumaan hänen sydämes-
sään, oppi hän rakastamaan näitä, joille maailma oli mahdoton ja hän viihtyi varsin hyvin heidän piirissään. Tuo vanha sydän, joka ei maailman rakkaudessa, ei nautinnoissa, ei ylellisyydessä, eikä korkeassa sotilasarvossa ollut rauhaa löytänyt,

sai nyt levon Jeesuksessa. Vanhuk-
sen viimeisiä päiviä kirkasti se Jumalan rauha, joka käy yli kaiken ymmärryksen. Ollen luonteeltaan hyväsydäminen, antautui hän kokonaan Vapahtajalle. Kenraali kuoli marrask. 7. p. 1868. Eräs vähäisistä siinä piirissä, jota hän nyt oli oppinut rakastamaan, sanoi hänestä: "Olipa ihmeellistä, miten Herra kiiruhti kenraalia, tarkoittaen kuinka nopeaan Herra hänet kypsytti."

Poikansa Alfred oli rehellinen virkamies ja hänen kristillisyytensä oli teeskentelemätöntä. Hän oppi, että Jumalan armo vaatii ihmiseltä jatkuvaa uskon kuuliaisuutta elämässä. Hän ei karttanut kohteliaisuuden osoituksia toisina jätteleviä kohtaan, mutta pysyi lujana Raamattua kirkastuneelle uskollaan. Pitkäaikainen sairaus päätti hänen maallisen elämänsä Helsingissä tammik. 30. päivänä 1896 hiljaisesti, kuten hän oli rukoillutkin. Paitsi isälleen, oli Ehrenstolpe siunauksen välittäjänä lukuisille lähimmäisilleen.

P. O. Ekko.

II KAPPALAISEN VIRKAAN asetettiin lokakuun 14. p. pastori Aatos Laiho Porin kirkossa. Toimituksen suoritti seurakunnan kirkkoherra ro-
vasti Matti A. Mustonen seitsemän papin avustamana. Vihkiäispuheen tekstinä oli II Tim. 4; 5 "Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti."

Diakonissalaitoksen uusi pappi

Marraskuun 15 p:nä alkoi pastori Veikko Takala toimintansa Porin Diakonissalaitoksen apulaispappina. Hän on syntyään helsinkiläinen ja ollut aikaisemmin Evankeliumiyhdistyksen palveluksessa ja Karkun kristillisen kansanopiston johtajana, sekä viimeksi arkkihiippakunnan diakonipappina. Pastori Takala tulee hoitamaan diakonissakasvatusta sekä sielunhoitotyötä laitoksessa.

— Kirkkoherran viraston kanslisti Anneli Jokinen muutti paikkakunnalta lokak. 6 p:nä. Hänen tilalleen valitsi kirkkohallintokunta kokouksessaan marrask. 16 p:nä rouva Irma Eskolan, jonka toivotamme tervetulleeksi seurakunnan palvelustyöhön.

Tilatkaa joulun kukat

hyvissä ajoin puhelimella

4 7 7 9

niin saatte kauneimmat kukkorit, tulppaanit ja hyasintit jouluaattona kotiin tuotuna.

EERO LAINEEN
KUKKAKAUPPA

II POIKATYÖNTEKIJÄ

Otto Syrjä astui virkaansa marraskuun 1. päivänä. Hän on aikaisemmin ollut Kuusankosken ja Elimäen seurakuntien nuorisotyössä. Suorittuaan Järvenpään seurakuntaopiston kolmevuotisen kurssin, alkaa hän kirkkoneuvoston valitsemana toimensa Porissa. Hänen ensivaikutelmansa oli rohkaiseva nähdessään niin paljon nuorisoa 31.10. rahtiussoihutukueessa ja toivonsa on, että osaisi yhtyä jo tehtyyn työhön palvelevalla mielellä. Otto Syrjä on kotoisin Virolta.

— Tämän lehden seuraava numero ilmestyy helmikuun lopulla.

ISRAELIN EDUSTAJA,

uskontoministerineuvos tri Chaim Wardi vieraili Porissa 9.11.1956 puheen yhteislyseossa. Hän kertoi Israelissa olevan 44.000 kristittyä, joista noin 1.000 protestanttia hyvin järjestäytyneinä. Hallitus on myötämellinen kristityille ja antaa heille täyden toiminta- ja liikkumisvapauden. Pyhät paikat, joiden omistamisesta kirkkokunnilla on ollut epäselvyyttä, ovat Jordanian puolella. Suhde Jeesukseen ei juutalaisten keskuudessa ole ajankohtainen, mutta mikäli heidän Messias-odotuksensa täyttyy, voidaan ajatella Jerusalemin temppelin jälleenrakennusta. Hallitus on paljon tehnyt arabipakolaisten hyväksi.

Palvellaksemme entistä paremmin asiakkaitamme pidämme pääkonttorimme avoinna

arkipäivisin kello 9.00 — 17.00

lauantaisin kello 9.00 — 13.00

Porin Säästöpankki

— se on meidän, me käytämme sitä —

Satakunnan Kirjateollisuus Oy:n kirjapaino, Pori 1956

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2 (5)

TOUKOKUU

1957

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Kylvetään

katoavaisuudessa,
alhaisuudessa,
heikkoudessa,
sielullinen ruumis

Nousee

katoamattomuudessa,
kirkkaudessa,
voimassa,
hengellinen ruumis.

I Kor. 15: 42—44

Kevät on uudestisyntymisen aikaa. Tähän asti kätöksessä ollut elämä herää. Elämän monimuotoinen rikkaus kirpoaa kahlehtivien voimien alta. Kevään koitteessa aavistelemme luomisen ihmeellistä tapahtumaa, jolloin Jumalan sana muuntui elämän väkeväksi sykkeeksi. Jumalan sana luo elämää.

Kevät viittaa myös eteenpäin. Siinä värähtää täydellisyyden odotus. Kristityn kevätikävä kantautuu ajallisuuden rajojen yli. Hän ikävöi hetkeä, jolloin hän saa pukeutua katoamattomuuteen ylösnousemusaamun sädehtivässä kirkkaudessa.

Tässä ankeassa ajassa meitä painaa ahdistus. Keväänkin puhdas kaipaus muuttuu usein ahdistukseksi. Tunne katoavaisuudessa vaeltaavan, synnin rasittaman ihmisen heikkouden. Olemme painojen alla ja kyselemme levottomina, saako kevätikävämmme kerran vaihtua täydellisyyden riemuun.

Jumalan sana luo jatkuvasti uutta. Katoavaisuus, alhaisuus ja heikkous ovat Jumalan uudestiluoovan sanan toimintakenttää. Sana itää. Se itää ehkä hitaasti ja näkymättömästi. Mutta kun Jumalan suunnitelmissa on tullut Hänen määräämänsä suuri hetki, silloin kevätikävä saa täyttymyksensä. Ylösnousemuksen kevät-hetkenä katoavaisuuden, alhaisuuden ja heikkouden elämää sitovat silmunkuoret aukeavat ja elämän koko rikkaus puhkeaa esiin. Silloin Jumalan sana luo meidät uudestaan kirkkauteen ja katoamattomuuteen. Uuden maailman yllä lepää ensimmäisen luomisen raikkaus ja saamme astua uudessa ruumiissa uuteen elämään. Jumalan Pojan oma kulkeminen ristin alennuksen kautta Isän kirkkauteen on tästä vakuutena. Me saamme toivossa tähyillä ylösnousemuksen uutta maailmaa, joka säteilee Jumalan täydellistä kunniaa.

Y. Heinonen.

POIKA JA SEURAKUNTA

Kirkko tuntee vastuuta pojistansa. Se ei tahtoisikaan yhdenkään pojistaan katkaisevan sitä yhteyttä, mikä kerran pyhän kasteen hetkellä solmittiin. Kristus kehoitti opetuslapsiansa ei vain kastamaan, vaan myös opettamaan kastettuja. Kun seurakunta kokoa poikiensa erilaisiin tilaisuuksiin, on se Kristuksen oman käskyn tottelemista.

Seurakunta tarvitsee jokaista poikaansa; se pyrkii osoittamaan pojilleen tehtäviä missä voi kasvaa mieheksi. Mikä sitten on seurakuntapoi-ka? Olisi sangen valitettavaa, jos nimitys "seurakuntapoi-ka" jäisi yksinomaan niiden poikien omaisuudeksi, jotka ovat mukana seurakunnallisessa poikakerhityksessä. Aivan yhtä hyvin ovat tuohon nimitykseen oikeutetut pyhäkoulu-, partio- ja seurakunnallisissa nuorukaiskerhoissa toimivat. Tämän lisäksi tuon nimityksen alle pitäisi mahtua kaikkien, jotka ovat seurakunnan yhteyteen kerran otetut. Pitäisi olla niin, että jokainen vanhempansa mukana kirkon tuleva poika voisi Jumalan edessä tuntea kuuluvansa seurakuntapoi-kiin.

Kristillinen poikakerhotoiminta pyrkii olemaan aivankuin tienviittana osoittamassa pojille tietä elämään. Pojat ovat tavallisesti siellä missä elämä kuohuu. Missä, on paljon liikettä, toimintaa ja jännitystä, siellä on aina poikien kokous. Vain harvoin näkee poikien kokoontuvan sisäistä vetoa noudattaen sellaisiin hiljaisiin paikkoihin kuin lukusaleihin, hartauksilaisuuksiin ja kirkkoihin. Tämä

ei merkitse sitä, että pojat vieroksuisivat Jumalan sanaa ja uskon asiaa, päinvastoin jokaisella pojalla on suuri sisäinen tarve oppia tuntemaan iankaikkista elämää ja saada selvittää asiansa Vapahtajansa kanssa. Tarvitaan johtajia, aikuisia, jotka oivaltavat, ei vaan pojan ulkonaiset — vaan ennenkaikkea sisäiset tarpeet. Tarvitaan ystäviä, jotka opastavat poikia Jeesuksen luo, ihanteena miehekäs Kristus. Pojat kuuntelevat mielellään Jumalan sanaa, jos se puhutaan heille ymmärrettävällä tavalla. He tuntevat synnin ja kaipaavat rakkautta, armoa ja anteeksiantamusta. Jos työntekijöinä olemme niin nyky-aikaisia, ettemme uskalla kertoa heille Jeesuksesta, niin pian he jättävät kerhomme ja synnintunnossaan pakenevat omiin salaseurohinsa ja rikollisten liepeille. He sortuvat joukottain paheisiin siellä, missä ihanteita ei ole osoitettu tai ne on osoitettu väärin.

Pojat tulevat mielellään sinne missä heitä ymmärretään ja opastetaan. He eivät ole valmiita tätä, eivätkä tulevaakaan elämää varten, sentähden he turvautuvat toisiinsa, luottavat väkevämpiinsä ja katsovat kunioituksella johtajiansa. Me varhaisnuorisotyön johtajat haluamme olla yhdessä kotien ja koulujen kanssa aivankuin saattamassa poikia elämään ja Jeesuksen luo. Jeesuksen rakkauteen meidän on tässä työssämme vedottava, siitä itsekkin ammennettava voimamme. Nykyään puhutaan hämmästyttävän paljon kei-

RIPPIKOULUJA on Porin kaupunki- ja maaseurakunnassa vuoden 1956 aikana ollut 23. Niissä on käynyt 442 poikaa ja 334 tyttöä, eli yhteensä 776 nuorta. Lukuun sisältyvät myös oppikoululaisille pidetyt 5 rippikoulua. Muissa seurakunnissa on 28 porilaista konfirmoitu. Kahdeksan vanhempaa henkilöä on saanut yksityisesti rippikouluopetusta sairauden tai kirkkoon liittymisen tähden. Rippikoulun merkitys kristillisen tiedon syventäjänä ja nuorten elämän ohjaajana on erittäin tarpeellinen.

Ilmoittautuminen oppikoululaisten rippikoululeireille toukokuun aikana kirkkoherranvirastoon.

noista ja konsteista, joilla poikia on ohjattava. On myönnettävä, että pojat kaipaavat toimintaa ja erilaisia harrastuksia, mutta älköön unohdetako pääasia; vain Jumalassa me suuria töitä teemme. Vain Jumalan armosta ja rakkaudesta pelastuu seurakuntapoi-kaakin.

Kristillisen poikatyon suuri salaisuus ja sen voimanlähde on kirjoitettuna Joh. 15. 5. "Ilman minua ette voi tehdä mitään". Työmme on aitoa vasta silloin, kun itse saamme täytyä Jeesuksen rakkaudesta. Siitä rakkaudesta puhuu meille 2. Kor. 5. 14. Kasvatus, joka pohjautuu Jeesuksen rakkauteen, ei tahdo olla kuin kuvanveistäjä, joka luo kauniita muotoja ja asettaa niitä nähtäväksi, vaan se pyytää olla puutarhuri, joka näkee pienimmät ja heikoimmat elämän idut, eikä vain näe, vaan rukoulee ja auttaa heitä elämän tielle.

Otto Syrjä.

SAIRAALOIDEN SIELUNHOITO-TYÖ Porissa on järjestetty siten, että kaupungin sairaalassa ja kunnalliskodissa käy säännöllisesti keskustelemassa ja hartaustilaisuuksia pitämässä seurakunnan diakonapappi. Porin yleisessä sairaalassa käyvät muut seurakunnan papit kukin vuorokuukausina joka tiistai sekä muulloin pyydettyä. Piirin maaseurakuntien papit käyvät vuorollaan torstaisin. Samalla he tapavat sairaita seurakuntalaisiaan. Harjavallan parantolan vuorot jakaa Harjavallan kirkkoherra osakskuntien papiston kesken niin, että siellä tulee käytyä joka toinen viikko.

LAPSILLE

1. rivi: profeetta, 2. rivi: Jeesuksen syntymäpaikka, 3. rivi: patriarkan pojanpoika, 4. rivi: kuningas, 5. rivi: ylienkel, 6. rivi: israelilaisen esiäiti. 1. rivi ylhäältä alas: mieluinen henkilö, viimeinen rivi alhaalta ylös: mieluinen paikka. Tunnetko Vanhaa Testamenttia?

PIHLAVAN KIRKON VIHKIÄISTILAISUUS. Past. Aatos Laiho, rov. Viljo Lauro, rov. Matti A. Mustonen, arkkipiispa Ilmari Salomies, rov. T. H. Salonen, rov. Raf. Hartman ja past. Paavo Tarna.

Arkkipiispa Ilmari Salomies vihki Pihlavan kirkon helmik. 24. pñä. Hän puhui siitä, miten kirkko etsii evankeliumin sanalla kadonnutta ihmiselämää.

Rovasti Matti A. Mustonen esitti Pihlavan seurakunnallisen työn vaihteita ja Pihlavan pastori Teodor Heininen toivoi, että vaikka seudun väestö on muodostunut sangen erilaisista ihmisryhmistä, kirkko voisi yhdistää tarjoten rauhaa, voimaa

ja neuvoa elämään.

Kirkon ja sen yhteydessä olevan seurakuntakodin, pappilan diakonissan ja vahtimestarin asunnon on suunnitellut arkkitehti Olaf Küttner.

Juhlajumalanpalvelus, lastenkirkko, päiväjuhla ja arvokkaalla kuorolaululla vahvistettu iltajuhla kokosivat kirkon täyteen ihastunutta yleisöä. Myös alttarinäkö on uutuudessaan hartaan arvokas.

LÄHESTYVIÄ KIRKKOJUHLIA.

30. 5. Elsa-Maria-kodin juhla.
9. 6. Lähetysjuhla, rov. Tuure Vapaavuori.

7. 7. Evankeliumijuhla past. Lauri Torppa.
14. 7. Länsi-Suomen herännäisjuhlat.

UUSIA TYÖNTEKIJÖITÄ

Helmikuun 12. p. pitämässään kokouksessa valitsi Porin kirkkoneuvosto kaksi uutta työntekijää.

Diakonissa Elvi Hokkanen Mikkelistä on saanut hoitaakseen erikoisesti kuurot ja muut aistivalliset sekä naisinvaliidit. Hän saapuu piakkoin Poriin.

Toiseksi tyttötyöntekijäksi kutsuttiin sysmäläinen Eila Kantanen, joka käy tyttöpiireissä kuten Lahja Koljonenkin. Hän asuu Hallituskatu 9:ssä puhelin 15 144.

NUORILLE

Mikä Raamatun luku kertoo

- 17-vuotiaasta pojasta?
 - isästä, joka rakasti erästä poikaansa enemmän kuin muita?
 - isästä, joka nuhteli poikaansa?
 - poikajoukosta, joka piti neuvoa?
 - villipedosta, jota ei ollut?
 - miehestä, joka suri pitkät ajat?
- Etsi se luku, äläkä tee, niinkuin siinä kerrotaan.

● **"TOIVON TÄHTI"**-niminen lasten lähetyspiiri täytti helmikuun 17. pñä neljäkymmentä vuotta. Neiti Anna Rinne on sitä koko ajan uskollisesti johtanut. Myyjäistensä ja keräystensä kautta on Ambomaalle hankittu ehtoolliskalusto ja kirkonkello. Viimevuotinen rahallinen tulos oli 107.000:—. Uudenkoiviston pyhäkouluhuoneessa pidetyssä juhlassa vieraili lähetysmaisteri Maija Kantele ja lääninrovasti Untamo Aitio.

KUOLLEITA

Helmikuun 20. pñä kuoli seurakunnan entinen taloudenhoitaja, talousneuvos Allan Aarnisalo 77 vuoden ikäisenä. Ruumiin siunasi maalisk. 1. pñä rovasti Matti A. Mustonen kirkossa ja hautausseuran piti rovasti T. H. Salonen.

● **LASTEN PÄIVÄKERHOJA** on toiminut jo aikaisemmin Itäpuisto 14 seurakuntakodissa ja Väinölän seurakuntakodissa. Näihin on neljästi viikossa kerääntynyt yhteensä 130 kolmesta—kuuden vuotiasta lasta leikkimään ja askartelemaan. Nyt on samanlainen toiminta aloitettu Toejoen rukoushuoneessa ja Pihlavan uudessa seurakuntatalossa.

YHDYSPANKKI

JUMALANPALVELUSTEMME LOPPUSOITOT.

'Kirkko ja Musiikki'-nimisessä lehdessä viime vuonna käsitteli piispa Eino Sormunen jumalanpalvelusta: kirjoituksen loppuosassa hän myös mainitsee, että olisi hyvin sopivaa, mikäli mahdollista, itsenäinen kirkkomusiikkikappale jumalanpalveluksen jälkeen. Tällainen on käytäntö muutamissa kirkkoissa. Tiedän että tällä tavalla on vastustajia, mutta omasta puolestani katson, että urkumusiikin suurilla luomilla on niin suuri merkitys, ettei tätä, n.s. 'suurta urkumusiikkia' joka esityksensä tai muista ulkonaisista syistä ei oikein sovellu jumalanpalvelusrakennelmaan, ei pitäisi kumminkaan siirtää pois seurakunnan ulottuvilta. Sellaisen musiikin esittämiseksi olisi haettava tilaisuus, — esim. loppusoitot.

Kerran on kirkko ollut urkumestarien suuri työnantaja. Se valtava urkumusiikin synty, jonka tapaamme kirkkoissa ja kirkkojen elämässä keskiajan, renessanssin ja barokin päiviltä. ei saisi jäädä yksinomaan kirkkokonsertteihin, vaan se olisi saatava rikastuttamaan tällä tavoin seurakunnan keskeisintä toimitusta. Eikä ole vähäksi arvioitava sitä kasvattavaa merkitystä, mikä hyvin valitulla loppusoitolla saattaa olla seurakunnan musikaalisen maun kehittämisessä.

Myös musiikin harrastajille voisi tällä tavoin luoda tilaisuus tutustua urkumestarien musiikkiin.

Viime aikoina on yhä taajemmin näkynyt eri musiikkiammattilehdissä väittelyä kirkkomusiikin luonteesta tavanmukaisen "maallisen" musiikin vastakohtana. Jos lyhyesti koettaisi määritellä kirkkomusiikin, on se sellaista musiikkia, joka soveltuu Kristuksen ja kuuntelevan seurakunnan välittäjäksi, joka on pyhän palvelun apuna. Toisin sanoen, keskeisin asema kirkkomusiikissa tulisi olla koraaleihin perustuvalla musiikilla, joista seurakuntaveisuus syntyy.

Näistä sävelmistä uruille muodostetut fantasiat, partitat, muunnellut, urkukoraalit j.n.e. luonteensa puolesta parhaiten sopisivat loppusoitoksi. Mutta niiden käyttäminen sellaisiin tarkoituksiin vaatisi kumminkin läheistä yhteistyötä papiston sekä urkurin kesken. Sillä sellaisen esittäminen loppusoittona saattaa vaatia urkurilta muutaman viikon ehkä parin kuukauden harjoituksen joten mielestäni tällaisen "suuren urkumusiikin" käyttäminen loppusoittona tulisi lähinnä kysymyksen suurina kirkollisina juhlapyhinä. Vasta tämän jälkeen tulisi kysymykseen sellainen 'kirkkomusiikki', jonka aihepiiri on vapaa, ja jolla olisi vain rakenteellinen osuutensa kokonaisuutta ajatellen. Kuten esim. uruille sävelletyt preludit, toccatat ja fuugat muutamia tyyppillisempiä nimiä mainitakseni urkumusiikin alalla.

Erkki Kalijärvi

MENISINKÖ KANSANOPISTOON?

Ei liene sattuma, että Lounais- ja Länsi-Suomessa varhaisempi herännäisyys 1700-luvulla pääsi valtaamaan syvät rivit. Olihan kristillisyyden istutus nimenomaan k.o. seu-duilla vanhin ja voimaperäisin. Varhaisemmasta herännäisyydestä on kasvanut monihaarainen puu useine herätysliikkeineen, joitten vaikutuksesta Suomen kirkosta on tullut kansan kirkko. Laajalti kansamme piirissä tunnetaan ja tunnustetaan, että kirkon tehtävänä on hoitaa armonvälikappaleita niin, että Jeesus Kristus saa sytyttää uuden elämän ihmisyydämiin. Nimenomaan herätyksen tulen vaalimiseksi ja levittämiseksi nuorten keskuuteen on maamme perustettu kristillisiä kansanopistoja. Varhaisemman herännäisyyden tuli on palanut yhtäjaksoisesti "milloin loimuten ja räiskien ilmilieskana, milloin taas tyy-nempänä palaen ja toisin ajoin vain kytämällä hehkuen, sitten taas vuosimäärien kuluttua uudestaan leimataakseen ilmi paloon", kuten prof. M. Ruuth kirjoittaa.

Huoli näitten seutujen nuorison tulevaisuudesta on 31 vuotta sitten synnyttänyt Eurajoen Kristillisen Kansanopiston, joka pyrkii täyttämään tehtävänsä ajankäytönä kansansivistyslaitoksena ja joka samalla tahtoo olla kristillinen koti, missä nuoret saavat rakentua Jumalan sanan horjumattomalle kallio-perustalle rukoulevais-herännäisyyden hengessä.

Nuoremme kirjoittavat:

"Herran Henki on syvästi vaikut-

tanut täällä, ja se on ollut opettajillamme pyrkimyksenä ja rukouksena, että kaikki kohtaisivat Jeesuksen Kristuksen omakohtaisena Vapahtajana. — Kiitän Jumalaa siitä, että Hän on johdattanut minut tänne. Opisto aika on säilyvä mielessäni rakkaana".

"Tulin opistoon aivankuin löytääkseni turvallisuutta ja pohjaa elämälleni. Harras toiveeni oli myös, että löytäisin Jeesuksen omana Vapahtajanani. Tämä suurin toiveeni on saanut toteutua täällä opistolla. 'Muistan päivää autuasta, jolloin Jeesus löysi mun'".

"Me olemme saaneet ottaa täältä myös luotsin mukaan matkallemme. Tämä luotsi on Jeesus Kristus. Hän johdattaa meidät myrskyvän elämämme jälkeen siihen satamaan, missä ei koskaan enää myrskyä ole, jos vain annamme hänen olla elämämme peräsimessä".

Eurajoen kansanopiston lukuvuosi alkaa lokakuun 17 p:nä. Hakemukset on lähetettävä allekirjoittaneelle opiston johtajalle syyskuun aikana. Ruoka ja asunto maksavat 5250:— kuukaudessa, mutta valtion avustuksia myönnetään 20—70 %:iin yhteensä noin puoli miljoonaa markkaa.

Oskari Antola

JUNNILAN LEIRIKALENTERI 1957

Toukokuu	30. 5	Nuorten päivä
Kesäkuu	1—3	Poikapäivät
	8—10	Kitara- ja torvisoittokurssi
	11—22	Oppikoulupoikien rippikoululeiri
	21—23	Nuorisopäivät
Heinäkuu	24. 6.—7. 7.	Oppikoulutyttöjen rippikoululeiri
	9—15	Nuorten äitien leiri
	17—23	Kaupungin äitileiri
	25—31	Toejoen ja maaseurakunnan äitileiri
Elokuu	2—4	Pienten tyttöjen leiri
	5—8	Isojen tyttöjen leiri
	10—11	Nuorten viikonloppu
	13—19	Reposaaren, Väinölän, Pihlavan äitileiri
	21—26	Sivili-invalidileiri
	27—31	Sota-invalidileiri

Avioliittoon vihittäessä tarvitaan

SORMUS

ja häihin mennessä on ostettava

HÄÄLAHJA

Molemmat on edullista ostaa

Turun Kullaseppä Oy:stä

Pohjoismaiden Yhdyspankin
uudessa talossa, Gallen Kal-
lank. 5, puhelin 12100.

Elämän arvokkaimpien

juhlahetkien,

kuten kasteen, konfirmaation
ja vihkimisen muisto säilyte-
tään parhaiten onnistuneen

valokuvan kautta

Näihin tehtäviin monivuotisen
kokemuksen kautta perehty-
neenä tarjoaa apuaan

Keskus Kuva

Itäpuisto 1. Puh. 15 091 tai
iltaisim 14734. PORI.

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 3 (6)

HEINÄKUU

1957

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Katumus ja Käändymys on sisällinen Murhe, ja alinomai-
nen Sydämen ja Omantunnon Ripu, Valitus ja Hämmästy-
s, tehtyin Syndein ylitse ja tähden.

Moni luule jokaisen Murhen olevan Käändymisen; mutta
jos niin olis, niin tämän Mailmangin Lapset, usein itsens
Käännäijit.

Kusa totinen ja wilpitöin Katumus ja parannus edellä Käy,
siinä pitää kaikei Syndein andeksi andamisen seuraman. Ei,
että Katumus ja Parannus ansaitis Syndein Andeksaami-
sen; waan Kusa Jumala waikutta Käändymisen, siellä hän Syn-
nitkin andeksi anda, oman Lupauksensa jälkeen.

Jumalan Armon Ovi on suljettu, Kusa Käändyminen ei
Tietä walmista.

Tahdottako Plastaria ennen kuin teillä Haawa on? Tah-
dottako Lääkitystä, ennen kuin itsenne Sairaaksi tunnette?

Alkämme tehdä niinkuin muutamat, jotka Sydämens sen
kaukta enämmin ja enämmin paaduttavat, närkästyvät Saar-
namiehille, etsivät puolenpitoa Ihmisildä, ja sen kaukta wii-
mein Jumalan angaran wanhurskan Rangaistuksen Päänsä
päälle wetävät.

Artur Dentin kirjasta "Totisen kääntymisen harjoitus", jonka
välityksellä varhaisempi herännäisyys alkoi 1756.

Tervehdys Länsi-Suomen Kristillisille Herännäisjuhlille Porissa 13-15. 7. 1957

Suurissa valtamerissä, mutta myöskin muissa suurissa vesissä on vedenalaisia virttoja, jotka näkymättöminä vaikuttavat vesien liikkeeseen ja ilmastoon. Sellaisia on mm. Atlantin valtameren Golf-virta. Kaikkia sellaisia ei tunnetakaan, varsinkaan valtamerien syvyyksissä kulkevia pohjavirttoja.

Kansakuntien hengellisessä elämässä on myöskin tunnettavissa näkymättömiä virttoja, jotka sävyttävät ja jopa määräävät kansojen hengellisen elämän hengen ja muotoja. Näin me näemme esim. Englannissa ja Pohjois-Amerikassa monien voimakkaiden hengellisten pohjavirtojen vaikutusta.

Mutta ennen kaikkea voimme sanoa näin olevan Suomessa, rakkaassa isänmaassamme. Meidän kansamme hengellistä elämää ruokkivat ja sävyttävät hengelliset virrat, jotka eivät näy aina ihmissilmille, mutta kuitenkin ovat voimakkaita.

Satakunnan hengellisessä elämässä on havaittavissa näitä pohjavirttoja. Yksi kaikkein voimakkaimmista on rukoulevaisuuden liike. Kuinka kauas vuosisatojen taakse sen juuret ulottuvat, ei ole tiedossa. Varmaa kuitenkin on, että Abraham Achrenius jo kokosi Satakunnan ja

Porin seudun heränneitä kristittyjä rukoustaisteluun kansamme puolesta, että se heräisi näkemään tilansa ja etsimään pelastusta Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen jalkain juures. Tämän hengellisen liikkeen ilmauksia näemme sen jälkeen näillä seuduilla yhä runsaammin. Sen tunnusmerkkinä on ollut uskollisuus sanelle sekä synnin ja armon elävän tuntemisen tarve.

Olen tuntenut Porissa toimiessani tämän hengellisen pohjavirran voimaa. Se on ja on ollut Jumalan lahja ja tälle seudulle. Nyt kun rukoilevaisen liikkeen jäsenet ja ystävät kokoontuvat yhteisiin juhliin Poriin, rukoilkaamme kaikki yhdessä, että "me täällä yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme".

Porin kaupunki- ja maaseurakunta lausuu kaikki juhluvieraat sydämellisesti tervetulleiksi seurakunnan piiriin.

"Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiitäkää hänen nimeänsä. Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen." (Ps. 100: 4-5).

Matti A. Mustonen.

VARHAISEMPAA HERÄNNÄISYYTTÄ SATAKUNNASSA

Euran kirkkoherra Laihiander kertoi seurakuntansa heränneistä piispantarkastuksessa vuonna 1764: "Ne heränneistä, jotka ovat pysyneet kestävänä ja ovat pyytäneet pyhittyä Jumalan pelossa sekä ovat osoittaneet uskoaan teoissa, ovat seurakunnassa valaisevana esikuvana, niin että monet rakentuvat heidän kanssaan, ja minäkin olen vain vahvistunut siinä ajatuksessa, että nämä herätykset ovat sitä Jumalan armohoitoa, jolla hän ylläpitää seurakuntaansa ja kirkkoansa maan päällä. Vakaumukseksi mukaan ovat kaikki ne opettajat (papit), jotka ovat yrittäneet painaa näitä ilmiöitä alas ja ovat pitäneet niitä vahingollisina, menetelleet vastuuttomasti ja lausuneet niistä ennenaikaisia tuomioita ja näin tukahduttaneet paljon hyvää".

Monet muutkin silloiset Länsi-Suomen papit, kuten Uudenkaupungin Hoeckertit, isä ja poika, Laitilan Heden, Säkylän Elgfoth ym. ovat taiten koettaneet tukea heränneitä seurakuntalaisiaan.

Herätykset ovat jatkuneet aina tähän päivään asti. Porin seutu oli liikkeen keskuspaikkana 1770-luvulla. Heti Suomen sodan jälkeen 1810 ja taas vuosina 1817-1818 herätykset uudistuivat, niin myös 10 vuotta myöhemmin. Tällöin Kokemäenjoen laakson seurakunnat saivat herännäisyyden. Suurten nälkävuosien vaikeat ajat ja vuosisatamme vaih-

de olivat myös herätysten aikaa. Näin koko Satakunta on ollut varhaisemman herännäisyyden aluetta.

Kirkko sai olla heräävän uskonnollisen elämän tukena. Tästä saamme erityisesti iloa. Sama kirkollinen suuntaus on myöhemmin näkynyt herätysliikkeittämme arvokkaassa tunnussanassa: me käymme kirkossa niin kauan kuin siellä Isä meidän-rukousta käytetään.

Miika Tarna.

Miäsi Pärjijit ylösin ahdistuksinesi,

kun seurakunnassa on monta sielunhoitajaa, jotka ovat alttiit auttamaan!

OLETKO TIETOINEN SIITÄ

että luottamuksellisesti keskustellen vaikeatkin kysymykset löytävät selvityksen?

että on parempi puhua vieraan henkilön kanssa, jonka vaitioloon voi luottaa?

että niissä maissa missä yksityinen sielunhoito on yleisempää kuin meillä, on vähemmän mielisairautta?

että kristillisen sielunhoidon asiantuntijoita ovat papit?

että paras tapa ottaa yhteys sielunhoitajaan käy puhelimitse, jossa

VOIDAAN SOPIA HÄIRIINTYMÄTÖMÄN KESKUSTELUN AIKA.

Länsi-Suomen 51 herännäisjuhlat Porissa

Juhlapaikkana on kirkko kirkkopuistoinen. Kovaäänisten välityksellä juhlien ohjelma on kaikkialla juhlapaikalla kuultavissa.

Lauantaina 13. 7. 57 klo 18. Avajaisseurat. Avajaispuheen pitää Porin kaupunki- ja maaseurakunnan kirkkoherra, rovasti Matti Mustonen. Muita puhujia mv. Frans Anttila, liikem. Pekka Hoffrén, saarnaaja Oskari Rajakallio, agr. Lauri Tunturi, khra Oskar Antola.

Sunnuntaina 14. 7. klo 9 aamu-saarna khra Toivo Tunturi. Jumalanpalvelus klo 10, juhlasaarnan pitää rov. Kustaa Kylänpää; liturgeina ovat khra O. Antola ja T. Tunturi. Päiväjuhla klo 13; puhe rov. Paavo Kiviniemi. Juhlaesitelmän aiheesta: "Raamattu ja rukouksellisuus" pitää teol. tri Yrjö Luojola. Puheita: rov. Miika Tarna, past. Paavo Tarna, kansanop. joht. O. Antola, saarn. O. Rajakallio ja agr. L. Tunturi. Renqvistiläisten tervehdyksen juhlille tuo Karjalan Evankelisen seuran sihteeri Onni Soininen. — Ilta-seurat klo 18; puhuvat rov. Erkki Rauha, khra O. Kahra, E. Tuomisto, past. Y. Heino-nen, K. Hukkonen, P. Kartano, maallikot F. Ulvas, O. Salonen, P. Hoffrén ja V. Riihimäki.

Maanantaina 15. 7. seurak. klo 9 ja klo 12. Ehtoollisjumalanpalvelus klo 15, rippisaarna past. Torsti Kanerva. Päätösseurat klo 18. Päätäjäispuheen pitää rov. Matti Mustonen.

Muita puhujia maanantaina seurois-sa: rov. A. Perheentupa, A. Vesala, khra T. Innola, A. Palmu, past. H. Huhtala, O. Tunturi, maallikot V. Aerila, J. Halme, H. Lehti, T. Varpainen.

Juhlilla on lisäksi useita nimeltä mainitsemattomia pappeja ja maallikoita puhujina ja mahdollisesti myös professori Osmo Tiilikä.

LEHTEMME tämä numero on ylimääräinen herännäisjuhlanumero ja siksi sitä myydään 20 mk hintaisena painokustannusten peittämiseksi. Seuraava numero ilmestyy syyskuun lopulla.

NUORILLE viime numerossa tehtyihin kysymyksiin vastaa I Moos. 37. luku.

Kun teillä on

vuoro järjestää ompeluseura tai suunnittelette kotikutsuja, mutta ette kiireittenne vuoksi ehdi itse leipoa, antakaa meidän lähettää tarjoiluunne pullat, leivonnaiset ja kaakut.

Voitte vieraanne kanssa pistäytyä myös kahvilassamme kauppatorin varrella.

Kondiittori ja Leipomo Sarpi Oy

Pohjoiskauppatori 3. Puh. 12005
Pohjoispuisto 2

VÄÄRINKÄYTETTY RAAMATUNLAUSE

Wuppertalin kaupunginjohtaja Schmeissing puhui äskettäin Länsi-Saksassa pidetyssä suuressa kristillisessä kokouksessa tunnetun raamatunlauseen väärinkäyttöä vastaan. Tämä lause kuuluu: Ihminen ei elä ainoastaan leivästä — mutta unohdetaan, että jatko ei kuulukaan kuten nykyisin ajatellaan: vaan teatterista, urheilusta, musiikista tai lomamatkoista. Jatko kuuluu: vaan jokaisesta sanasta, joka tulee Jumalan suusta.

Ylipormestari lopetti: juuri oman sukupolvemme tulisi vakavasti muistaa, miten tämän lauseen loppu kuuluu.

Herkulliset leivokset, pikkuleivät ja kaakut saatte päivittäin tuoreina liikkeistämme.

Leipomo- ja Kondiittoriliike IMPI HELMINEN

puh. 12219 ja 12299

Katariinankatu 10
Antinkatu 13
Puistokulma
Hallimymälä

Tilauksia vastaanotetaan ja toimitetaan kotiin.

SANAN HYLKÄÄMINEN

Nykyaikaisen ihmisen levottomuuteen ja tyydyttämättömyyteen on syynä se, että on hylätty sielun paras lääke, nim. Jumalan sana, joka tuo ihmisen elämään anteeksiantamuksen.

Selitys on siinä, että otimme mukaamme mieleemme levottomuuden. Ellei ihmisellä ole sielussaan rauhaa, tasapainoa, ei tavallisesti ulkonainenkaan rauha auta. Sisäisen rauhan puute näet antaa elämällemme yhä kiihkeämmän vauhdin ja rytmin. Levottomuutemme ja kiireemme kertovat näin ollen sisäisen elämämmme hoidon laiminlyömisestä.

Sanan jatkuva laiminlyöminen joutaa ihmisen hengelliseen kylmenemiseen, paatumiseen ja lopulta lankeemuksiin. Kun rakkaus sanaan alkaa kylmetä, silloin ruvetaan puhumaan "esteistä"; ei muka enää ehditä sanan ääreen. Kyllä me sanan palvelijat tunnemme nämä "esteet". On muistettava erään kristityn persoonallisuuden sanat: "Kun ihmisellä on lankeallisuus, silloin hänellä on aikaa-kin". On aikaa sanan harjoittamiseen. Silloin pannaan esteet syrjään ja mennään sanan pariin.

Sanassa meillä on pelastus. On anteeksiantamus, rauha, ilo, tyytyväisyys. Koska taivaalliset lahjat ovat sanassa, niin ne omistetaan uskon kautta. Usko taas tulee kuulemisesta. Sana on siis kaikki kaikessa. Siksi "runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana".

Paavo Tarna.

Muistelmia herännäis- juhlilta n. 30 vuoden aikana

Jumalan kansa on kokoontuva jäisiin juhliin. Monasti juuri herännäisjuhlkien päättäjäiset siitä antavat todistuksen.

Eräiltä juhlilta on jäänyt mieleeni seurakunnan rovastin kiittävä maininta maallikko Strandstenin valituista sanoista: "Moni nukkuu synnin raskasta rautaunta ja sydän paa-tuu timanttikovaksi."

Rovasti Merivirta pysäytti kirkon täyteen kansan laulun ja oikaisi siinä erään kohdan laulamalla edellä. Juuri niissä juhlissa päättäjäisten veisuun voimasta sai jotain kuvaa taivaan virren suloisuudesta.

Olen kullut kerrottavan, että rov. Vilhelmi Malmivaara herännäisjuhlilla muistaakseni 1906 Tuorsniemessä vietti yön rukoulevien yömajassa ja vasta aamulla tuli toveriensa huoneeseen sanoen: "Olen viettänyt elämäni merkillisimmän yön".

Sen havainnon on moni tehnyt, ettei malttaisi juhlilta lähteä pois, vaikka juhlat jo loppuisivatkin. Sydämeen oli tullut polttavana taivaan ikävä.

On jäänyt mieleen eräitä ajatuksia, jotka olen kuullut lausuttavan herännäisjuhlilla vuosikymmenien varrella. Jospa Jumala antaisi meille huomauksen taivaasta! Jospa hän an-

taisi synnin hädän ennen kuolemaa! Kai sinäkin Jumalalta armoa anot, et kai vaadi oikeutta. Vaikka eläisin täällä 1.000 vuotta, niin tahtoisin ne vuodet kaikki elää Jumalan lapsena. On tainnut Jumala jäädä monille tuntemattomaksi. Kristityn ihmisen elämä on etsimistä. Se, joka pääsee taivaaseen, tulee juhlaan. Olemmeko tehneet voitavamme että langenneet pääsisivät nousemaan. Jeesus rukoo, että hänen omansa olisivat yhtä. Ei ole muualla löydettävissä iankaikkista elämää kuin vain Jeesuksen seurassa.

Vuosikymmenien aikana on moni herännäisjuhlilla käyneistä papeista, maallikoista ja muusta juhlakansasta siirtynyt ajasta iäisytyteen. Herran kansa ei erkane ainiaaksi. Yhdymme taas siinä ylhäisessä isänmaass' Siell' iäinen on juhlaylös' ja valitut on kaikki kooss' Ja halleluja laulavat taivaassa lakkaamatt'.

P. A. Kiviniemi.

On turhaa luulotella, että meistä tulisi helpommin uskovaista, jos olisi parempia opettajia. Jeesus oli syntön, jopa itse Jumala ihmisen muodossa, mutta ihmisten epäuskon tähden hän ei aina voinut tehdä juuri mitään heidän pelastukseksensa.

Viljo Lauro

SANARISTIKKO viime numerossa ratkaistaan näin:

JESAJA	SALOMO
EFRATA	UURIEL
EFRAIM	SAARAI

Pikkumuori ja muita hengellisiä äitejä

Porin kaupungista ei kirkkohistoria tunne monia suuria hengenmiehiä, mutta vaatimattomia uskovia naisia on täällä kyllä elänyt. 1800-luvun alkua oli herännäisyyden aikaa, eikä se jättänyt Poriakaan koskemattomaksi. Pyhä Henki teki hiljaisuudessa työtä valiten välikappaleikseen usein yhteiskunnan vähäisimpiä.

Juliana Söderborg (synt. 27. 3. 1745, kuoli 16. 9. 1799), tyttönimeltään Malmberg, oli naimisissa vääpeli Henrik Aleksander Söderborgin kanssa. Heitä kyllä syytettiin siitä, että he olivat ankaria lainsaarnaajia. Mutta nakkilalainen rukoulevaisjohtaja Matti Paavola on kirjoittanut: "Söderborgin frouva oli niin evankeliumillinen, että hän oli suruttomillekin omistan "taevan autuuden". Hänellä oli nimittäin tapana pyytää jokaista ajattelemaan sanoja "olen lunastettu." Pelastuksen ja autuuden hän julisti olevan valmistetun kaikille ihmisille, yksin suruttomillekin, jos he kääntyvät Kristuksen tykö. Kun joku oli häntä moittinut siitä, että hän ruokki ihmisiä liian laihalla evankeliumilla, oli Juliana vastannut, että lauma menestyy parhaiten, kun sitä ei suljeta aivan taivaaseen haakaan, vaan se saa laajemmaltakin ravintoa etsiä. Sairaitten luona käyminen oli Julianan lempityötä. Hänen rukouksensa oli vapaata kaa-voista. Kirkkoa ja papistoa hän kunioitti. Juopuneita hän tahtoi säällillä vaalia. Hänessä oli siis terve evankelinen pohjasävy. Julianan poi-

ka Johan Jeremias oli myös Porin heränneitä.

Anna Haapakoski eli Lagerblad (synt. 25. 11. 1741, kuoli 10. 8. 1811) oli ruumiiltaan heikko ja sairaalloinen, mutta luonteeltaan hiljainen ja rauhaa rakastava. Anna asui suurimman osan Porissa ollessaan Söderborgin perheessä. Joskus joutui hänkin johtamaan seuroja, mutta häntä ei koskaan moitittu opin puolesta. Hän puhui elämän korkeasta tarkoituksesta ja kehotti etsimään Kristusta, pysymään rukouksissa ja valvomisessa sekä etsimään joka päivä puhdistusta synnistä ja voimaa kiusauksien voittamiseen. Annalla oli joskus myös ilmestyksiä, joita hän kuitenkin piti salassa.

Valborg Ikalin (synt. 13. 9. 1774, kuoli 15. 2. 1848) tunnettiin "Pikkumuorin" nimellä. Hän oli 1811 tullut miehensä mukana Ikaalisista. Mies tuli Poriin tiilitehtaan rengiksi. Molemmat olivat hurskaita seurojen pitäjiä, mutta heidän johtamansa liike kääntyi yhä enemmän hurmoshenkiseksi, joka ilmeni tainnoksiin joutumisena, hyppimisellä j.n.e. Tähän liittyikin sitten epäraitis honkilähteläisen "Auvaisten paavin", Juha Uusi-kartanon hyppyseuralaisuus.

Huolimatta ihmisten yksilöllisyyteen liittyvistä heikkouksista, sai uskon asia tuottaa siunausta sen ajan porilaisille näitten hurskaitten hengellisten äitien kautta. Naisen tehtävä seurakunnan sielunhoidossa on kallisarvoinen lahja. P. O. Ekko.

Eurajoen Kristillinen Kansanopisto

alkaa, jos Jumala suo, 30. työ kautensa lokakuun 17 p:nä 1957. Oppilaiksi otetaan 16 v. täyttäneitä, opinhaluisia, vähintään kansakoulun käyneitä tyttöjä ja poikia. Opintomaksu koko ajalta 5.000 mk, asunto ja ruoka 5.250 mk/kk:ssa eli Kansanopistoyhdistyksen vahvistamat alimmaismaksut. Vähävaraiset tai varattomat saavat 20—70 % valtion apurahoja. Opetusohjelmaa selostava vuosikertomus lähetetään pyydettyessä maksutta; siitä ilmenee myös hakemisohteet. Hakuaika alkaa heinäkuussa. Hakemukset todistusjäljennöksineen ja virkatodistuksineen lähetettävä allekirjoittaneelle opiston johtajalle osoitteella Eurajoki.

Talousharjoittelijoita otetaan.

Nuori! Tule ja katso!

Oskar Antola.

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 4 (7)

SYYSKUU

1957

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Sakastin

ikkuna

Jokaisena sunnuntaina jokaisen kirkon sakaristossa on hiljainen hetki ennen alkuvirttä. Suntio asettelee kirkossa numeroja taululle. Pappi katselee mietteissään sakastin ikkunasta ulos.

Ei merkitse niinkään paljon mitä

hän näkee, vaan mitä hän tuona vaitiolon hetkenä tuntee. Ikkunan lasesta leviää valoa hänen kutsu-mustyöhönsä. Jumalan palvelijana valmistuu hän astumaan seurakunnan eteen ollakseen Herransa suuna ja taistellakseen ihmisieluista.

Pappi tuntee inhimillisen heikkou-
tensa; ja siksi hän rukoilee itsensä
ja seurakuntansa puolesta. Mutta
hän tuntee myös Jumalan suojaavan
käden turvallisen kosketuksen. Teh-
tävä on vastuullinen ja se vaatii hä-
neltä paljon, ehkä enemmän kuin
hän itse jaksakaan. Hän tarvitsee
rauhottumista.

Kerran Nooa avasi arkin ikkunan,
kun Jumalan viha oli lauhtunut ve-
denpaisumuksen jälkeen. Tuo ik-
kuna aukeni Jumalan rauhaan. I
Moos. 8; 6.

Kuoleva profeetta Elisa käski ku-
ningas Josiaa avaamaan ikkunan
itään päin. Se tiesi hänelle voittoa
vihollisesta. II Kun. 13; 17. Sakastin
ikkuna antaa usein itään, mistä
aamun valkeus voittaa yön synkey-
den.

Daniel avasi ikkunat Jerusalemiin
päin rukoillakseen vaikeuksissaan.
Dan. 6: 10.

Mutta ikkunan ristikon läpi au-
kenee usein myös näkymä inhimilli-
seen syntielämään, joka katsojaa
huolettaa. Snl. 7; 6.

Seurakuntalainen ei voi aavistaa,
mitä salattuja pyhiä hetkiä pappi
viettää sakastin ikkunan ääressä.
Eikä sitä käsitä pappiparka itse-
kään. Vain Jumala kätkee sen siu-
naukseensa antaen armonsa aurin-
gon loistaa tai kätkien kasvonsa kä-
sittämättömän suuruutensa hämä-
ryyteen. Mutta papille voi tuo hetki
tuottaa iloa kuin Nooalle, voittoa
kuin Elisalle tai lohtua kuin Da-
nielille.

P. O. Ekko.

TIEDÄTTEKÖ,

että huhtikuun 9. päivänä tuli ku-
luneeksi 400 vuotta Mikael Agrico-
lan kuolemasta, kun hän palasi rau-
hanteosta Novgorodista?

että helmikuun 22. päivänä sata
vuotta sitten syntyi partioliikkeen
perustaja Robert Baden-Powell of
Gilwell?

että Porin vesitornin luona olevaa
vanhaa hautausmaata käytettiin vuo-
sina 1809—1890?

että Porin 1863 rakennetun kir-
kon torni kohoaa 72 metrin korkeu-
teen?

että Juhana herttua perusti Porin
kaupungin maalisk. 8. p:nä 1558 an-
tamallaan käskyllä?

että vuoden 1571 hopeaveroluette-
lon mukaan koko Porin kaupungin
700 asukkaan omaisuus arvioitiin
20564 markaksi?

että Reposaaren kirkko rakennet-
tiin 1875?

että Mäntyluodossa on toiminut
merimieslähetyksensä v:sta 1942?

että Porin kaupungin palo vuon-
na 1852 oli alkuna kaupungin teol-
listumiselle?

Kuulee joskus jonkun valittavan,
että hän ei voi saada järkeään va-
kuuttumaan kristinuskon totuuksis-
ta, että hänellä on älyllisiä epäilyk-
siä. Useimmissa tällaisissa tapauk-
sissa ei kuitenkaan ole kysymys älyl-
lisistä vaikeuksista, vaan siitä, että
asianomainen ei tahdo elää niin kuin
Jumala tahtoo hänen elävän.

Heikki Huhtala.

HAASTATTELEMME SAIRANHOITAJATTARIA

Sairasvuoteelle joutuminen on ti-
la, jossa ihminen ei voi itseänsä
auttaa ruumiin tai sielun puolesta.
Pelko on useimmiten vallitseva tun-
ne: Paranenko vai onko tämä kuo-
lemantautini?

Jeesuksen toiminta sairaitten kes-
kuudessa tähtäsi sekä ruumiin että
sielun samanaikaiseen parantami-
seen. Tästä olisi siis lähdettävä nyt-
kin, kun on kysymys sairaitten sie-
lunhoidosta.

Tapasimme erään tanskalaisen sai-
raanhoitajattaren, joka oli paluu-
matkalla kotiin, oltuaan Suomessa
käytännöllisessä työssä. Hän sanoi
havainneensa, että sairaanhoito meil-
lä on puhdasta ja huolellista, mutta
sairaana sielun hoitoon uhrataan vä-
hemmän voimia.

Kysyimme terveyssisärikoulun opet-
taja Leena Lehtovaaralta, mitä po-
tilas odottaa hoitajaltaan.

— Hoitaja tuntee arkuutta aja-
tellessaan haluaako potilas hengel-
listä tukea. Potilas on voinut jo
kauan odottaa tilaisuutta keskus-
teluun. Sielukin on hoidettava. Uskos-
sa elävä sairaanhoitaja toivoisi myös,
että sekä lääkärit että hoitajat sai-
sivat herätyksen hengen.

— Minkä verran koulutuksessa
valmistetaan hengelliseen työhön?

— Sairaanhoidon perusteiden jak-
soon kuuluu 8 tuntia ja syventymis-
jaksoon 4 tuntia hengellisen työn

ohjausta. Opettajana toimii pappi.
Sovellutus riippuu tietysti paljon
sairaanhoitajan persoonallisesta suh-
teesta Vapahtajaansa.

Tavoitimme vanhan paljon koke-
neen sairaanhoitajatar Rosa Rosen-
bergin, joka on toiminut alkajana
maapitäjissä ja viimeksi Harjaval-
lan piirimielisairaalan hoitajana.

— Miltä tuntuu oma elämä sai-
raanhoitotyössä?

— Sain 9 vuotiaana tyttönä kuo-
levalta äidiltäni siunauksen, kun
ilmaisin tahtovani auttaa sairaita.
Työ on vastoinikäymisistä huolimatta
ollut ihanaa, kun vain voimat
olisivat kestäneet.

— Mitä kokemuksia teillä on kuo-
levien hoitamisessa?

— Hoitaja ei voi jättää kuolevaa
yksin. Usein selkiävät mielisairaat-
kin juuri ennen kuolemaansa ja
pyytävät esirukousta. Kaikki odot-
tavat hoitajalta alttiutta ja rakasta-
vaa käytöstä. Heikotkin potilaat
kunnioittavat hyvää hoitajaa.

Maahamme perustettiin 1948 Sai-
raanhoitajain Kristillinen Seura,
jonka merkissä on Florence Nigh-
tingalen lamppu. Joka kuukauden
13. p:nä kokoonnutaan noin 40 paik-
kakunnalla raamattupiireihin. Mo-
nissa sairaaloissa pitävät hoitajat
lyhyen aamu- ja iltahartauden. Kris-
tityt sairaanhoitajat ovat suureksi
avuksi sairaalapapeille.

KUOLLEITA

Heinäkuun 29. pnä kuoli Porissa eläkekaikaansa viettänyt rovasti Johannes Torsten Rafael Hartman. Hän oli syntynyt 10. 9. 1877 ja ollut Yhdysvalloissa Suomi-synodin palveluksessa, sekä Hiitolan seurakunnassa. Hän oli rakastettavan luonteensa puolesta kaikkien suosiossa.

AVIOLIITTOON VIHITTIIN

Sysmässä 3. 8. 1957 Porin seurakuntien nuorisotyöntekijät Otto Salomo Syrjä ja Eila Mirjam Kantanen. Vihkimisen toimitti rovasti Matti O. Mustonen.

JUNNILAN

kesäkodissa Reposaarella on kuluneen kesän aikana neljällätoista leirillä ollut 725 henkeä virkistymässä. Suurin osa on ollut äitejä, invalideja ja lapsia. Kesäkodin emäntänä oli tänäkin kesänä neiti Liisa Heikkilä.

RISTI EI OLE TUULIVIIRI

Vanhoiden kirkkojemme katoilla on tavallisesti sekä tuuliviiri että isokokoinen risti. Tuuliviiri kääntyy ja osoittaa ihmisille mistä päin tuulee. Mutta risti ei käännä, vaan pysyy lujasti paikallaan. Se tahtoo meille opettaa, että Herramme ja Vapahtajamme risti, kristikunnan pelastuksen merkki, seisoo lujana ja järkkymättömänä kaikissa aikojen vaihteissa ja myrskyissä.

KIRKKOSANOMIEN SEURAAVA NUMERO TULEE JOULUKSI

TULEVIA KIRKKOJUHLIA

15. 9. Merimieslähetyshuhtla. Past. J. Louhivuori ja diak. V. Laasio.
29. 9. Lähetyshuhtla. Teol. lis. T. Saarilahti.
20. 10. Laulumiehet-kuoron konsertti. Joht. M. Turunen.
27. 10. Japanilähetyshuhtla. Japanilainen tri Sakai ja past. P. Savolainen.
2. 11. Porin Diakonissalaitoksen huhtla. Rov. A. Perheentupa.

KRISTINUSKON VAIKUTUS

On sanottava, että arvaamattoman paljon kristinusko on jo vaikuttanut tämän maailman kuvaan. Sen tuomaa siunausta tuskin aavistamme. On usein viitattu siihenkin, että yksinpä elintaso on kokonaan toinen siinä osassa maailmaa, jossa kristinusko on elämää muovannut. Se on pannut liikkeelle elämää rakentavia voimia. Mitäpä olisi omakkaan kansamme, jos sillä ei olisi ollut Jumalan sanaa ja evankeliumin valoa? — Mutta on sanottava: hitaasti on valo edennyt tässä maailmassa. Olemme kaukana niistä näyistä, joita profetiat edessään näkivät. Monet näkevät kristityt maatkkin lähetyshkenttinä, joihin taas olisi evankeliumin valo vietävä puhumattakaan suuresta osasta maailmaa, joka vielä on sisäisessä ja ulkonaisessa pimeydessä.

Aatos Laiho.

Virsiemme rytmi

Virsiä veisatessamme panemme joskus merkille miten virren sävelmä tempaa veisaajan mukaansa ja kuinka sellaista sävelmää on helppo laulaa. Siitä syystä sellaista virttä usein ehdotetaan veisattavaksi. Tällaisiin virsiin kuulunevat esim. kuortanelainen sävelmä "Ilmoita Herra, sun kunnias, voimas", virsikirjassamme n:o 173 ja ruotsalainen sävelmä vuodelta 1679 "Autuas ken sydämensä" n:o 348. Toi-

set virret taas tuntuvat raskaammilta ja senvuoksi haluttaisiin virren tilalle jotain kevyempisävelmäistä hengellistä laulua.

Edellämäinittuihin virsien ominaisuuksiin vaikuttaa suuresti niiden sävelmien rytmillinen rakenne ja tapa miten se veisatessa tuodaan esille.

Rytmiin muodostuu siitä, että sävelmässä säännöllisesti toistuvat voimakkaammin laulettavat tai soitettavat sävelet ns. iskusävelet, mitkä jakavat sävelmän yhtäpitkiin osiin, iskualoihin, joiden pituus tavallisesti on sama kuin tahtiviivojen erottama osa, tahti. Tahti jakautuu tahtiosiin, joiden samanmittaisuus tai erimittaisuus olennaisesti määrää vaikutuksen, jonka virren sävelmä rytmillisesti aiheuttaa.

Kun virren sävelmän kaikki sävelet ja senmukaisesti myös kaikki tahtiosat ovat yhtäpitkiä ja niistä joka toinen on iskusävel, kuten useimmissa virsissä on asianlaita, sanomme iskualojen olevan kaksijakoisia ja tällaista iskualaa nimitämme tasasäveleksi. Tästä esimerkkinä virsi "Tulkaa kaikki katsokaatte" n:o 50. Rytmillisesti virsi vaikuttaa rauhalliselta ja hartaalta, kuten kärsimysajan virren sävelmälle sopiikin eikä sen veisaaminen tuota rytmin vuoksi vaikeutta.

Vilkkaammalle vaikuttaa rytmimuoto mikä on virressä "Oi ihmi-

Pihlavan kirkon virsitaulu

nen, mielees se paina" n:o 145. Siinä on joka kolmas tahtiosa iskulinen ja senvuoksi sen iskualoja sanotaan kolmijakoiseksi. Nousutah-tisen iskualan (Oi) jälkeen seuraa kaksi kolmisävelistä iskualaa (ihmi-nen, mielees se), mitkä ovat helpot laulaa kun jokaiselle tavulle tulee yksi yhtäpitkä sävel. Sensijaan nel-jäs iskuala, jonka nimi on kolmi-pitkä, sisältää yhden sävelen joka on pituudeltaan kolme kertaa niin pitkä kuin aikaisemmille tavuille laulettu sävelet. Se (pai-) pyritään laulamaan liian lyhyeksi, varsinkin jos virsi veisataan tavanomaisen hi-taasti.

Sävelmien rytmillinen vilkkaus lisääntyy ja sävelmä vaikuttaa vilk-kaammalta ja iloisemmalta kun tahtiosat jakautuvat. Kun tasasävel-iskualan jälkimäinen tahtiosa jae-taan kahtia, kuten virressä n:o 173, muodostuu uusi iskuala, jolle luon-teensa mukaisesti on annettu nimi-tys hyppyri. Sävelmässä on vain kahden aika-arvon pituisia säveliä, jotka säännöllisesti vuorottelevat ja tekevät sävelmän helpoksi ja ke-veäksi laulaa. Jos kumpikin tasa-sävelen tahtiosista jaetaan, muodos-tuu nelisävel-niminen iskuala, minkä vaikutus on vielä keveämpi hyppy-riä. Virressä n:o 348 tämä iskuala esiintyy sävelmän seitsemännessä tahdissa, kä — te — tavujen koh-dalla. Paljon tasasävelisiä virsiä veisaamaan tottunut seurakunta ikäänkuin oudoksuu tällaista ke-veyttä sävelmässä ja ehkä siitä syystä pyrkii hidastamaan veisuuta tässä kohden. Toinen hidastami-

seen vaikuttava seikka on se, että yhdelle tavulle lauletaan kaksi sä-veltä ja tällaisia tavuja on kaksi pe-räkkäin.

Iskualoiltaan vaihtelevimpiin ja rytmillisesti vireimpiin virsisävel-miimme kuulunee Vilhelm Anttilan säveltämä jouluvirsi "Oi armon lähde autuas" n:o 22. Sen 16 kolmi-jakoista iskualaa käsittävissä sävel-mässä on kaikkiaan 7 erilaista isku-alamuotoa. Seurakunta, joka osaa tämän virren rytmillisesti oikein vei-sata hidastelematta, osaa jo paljon.

Tasajakoiset iskualat tasasäveli-sine iskualoineen ovat omiaan hidas-tuttamaan sitä nopeutta eli tempoa

KATULÄHETYS

toimittaa Porissa sangen siunausri-kasta ja ahkeraa työtä vähäosaisten keskuudessa. Viime vuonna esim. oli 67 katulähetyskokousta seurakunta-kodin kellarikerroksessa. Poliisivanki-lassa pidettiin 24 kokousta, veljespiiri oli 48 kertaa koossa ja ns. "pullakirk-ko" 40 kertaa. Tämä on pyhäaamuisin ja tarjotaan siellä kahvia ja pullaa; siitä nimi. Mäntyluotoon on tehty yh-deksän kokousmatkaa. Katulähetys-työntekijä Kustaa Alhonpää on suo-rittanut 31 sairaala- ja 246 kotikäyn-tiä. Sen lisäksi käydään kerran vii-koossa kaupungin sairaalassa. Uskon-majassa asui 152 miestä ja Elsa-Maria-kodissa 12 naista.

JOS NYT TOTTELETTE MINUN KÄSKYJÄNI,

jotka minä tänä päivänä teille an-nan, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne, niin

MINÄ ANNAN TEIDÄN MAAL-LENNE SATEEN AJALLANSA, syyssateen ja kevätsateen, ja sinä saat korjata viljasi ja viinisi ja öl-jysi.

VAROKAA, ETTEI TEIDÄN SY-DÄMENNE

antaudu vieteltäväksi, niin että poik-keatte pois ja palvelette muita ju-malia ja niitä kumarratte; muutoin Herran viha syttyy teitä kohtaan ja

HÄN SULKEE TAIVAAN, NIIN ETTEI TULE SADETTA

eikä maa anna satoansa, ja te hä-viätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa. V. MOOS. 11; 13—17.

millä virsi veisataan. Hitaasta tem-posta on taas sellainen haitta, että kun sävelmässä tullaan pitkään sä-veleeseen ei sitä enää jakseta vei-sata tarpeeksi pitkäksi, vaan pitkä sävel lyhennetään ja lyhentämisestä johtuen seuraava iskullinen sävel joutuu muuttamaan paikkaa ja ryt-min säännöllinen sykintä sekaantuu ja yhteisen veisuun voimallisuus heikkenee. Tällaista sattuu tavan-tavan takaa esim. aikaisemmin mai-nitun virren n:o 145 pai-tavussa. Jos tavallista virrenveisuun tempoa, jona voitaneen pitää nopeutta että yhden neljäsosanuotin laulamiseen kuluu 1 sekunti, käyttäen yrittäisimme vei-sata Hilariuksen kiitosvirren, n:o 629, joutuisimme sen muutamia pit-kiä säveliä veisaamaan kokonaista neljä sekuntia, mikä on pitkä aika yhtä säveltä ajatellen. Tästä syystä pitäisi pitkiä säveliä sisältävät vir-ret rohjeta veisata tarpeeksi no-peassa tempossa.

Eri pituisten sävelten ja säkeitten välisten taukojen muistamiseksi tar-vittaisiin nuottivirsikirja vaikkei muuten osattaisikaan nuoteista lau-laa. Nykyään on saatavana sana-painoksen kanssa samankokoisia ja melkein samanhintaisia nuottivirsi-kirjoja. Kansakoulut voisivat jakaa oppilailleen nuottivirsikirjat. Koulu-aikainen tottumus nuottivirsikirjan käyttämiseen saattaisi jäädä myö-häisemmäksikin ja uutta virsikirjaa hankittaessa tulisi ehkä hankituksi nuottivirsikirja.

Rytmillisesti oikea veisuu olisi omiaan suuresti juhlistamaan yhtei-siä kokoontumisia samalla kun se omakohtaisesti rakentaisi itse kuta-kin. Ulkopuolisiinkaan tällainen vei-suu ei voisi olla vaikuttamatta, aja-telkaamme vain herännäisseurojen voimakasta veisuuta tai evankeelis-ten Siionin kanteleen helkkyviä sä-veliä.

Pentti Summa

PORIN KIRKOT

Kaupungissa, Väinölässä ja Pihlavassa

kutsuvat sinua jumalanpalveluksiin joka pyhä klo 10.

LAPSET: 3—6 vuotiaat neljään lasten päiväkerhoon. 6—15 vuotiaat 40 pyhäkouluun. 10—18 vuotiaat 46 poika- ja 34 tyttökerhoon, kesäleireille ja askartelukerhoihin.

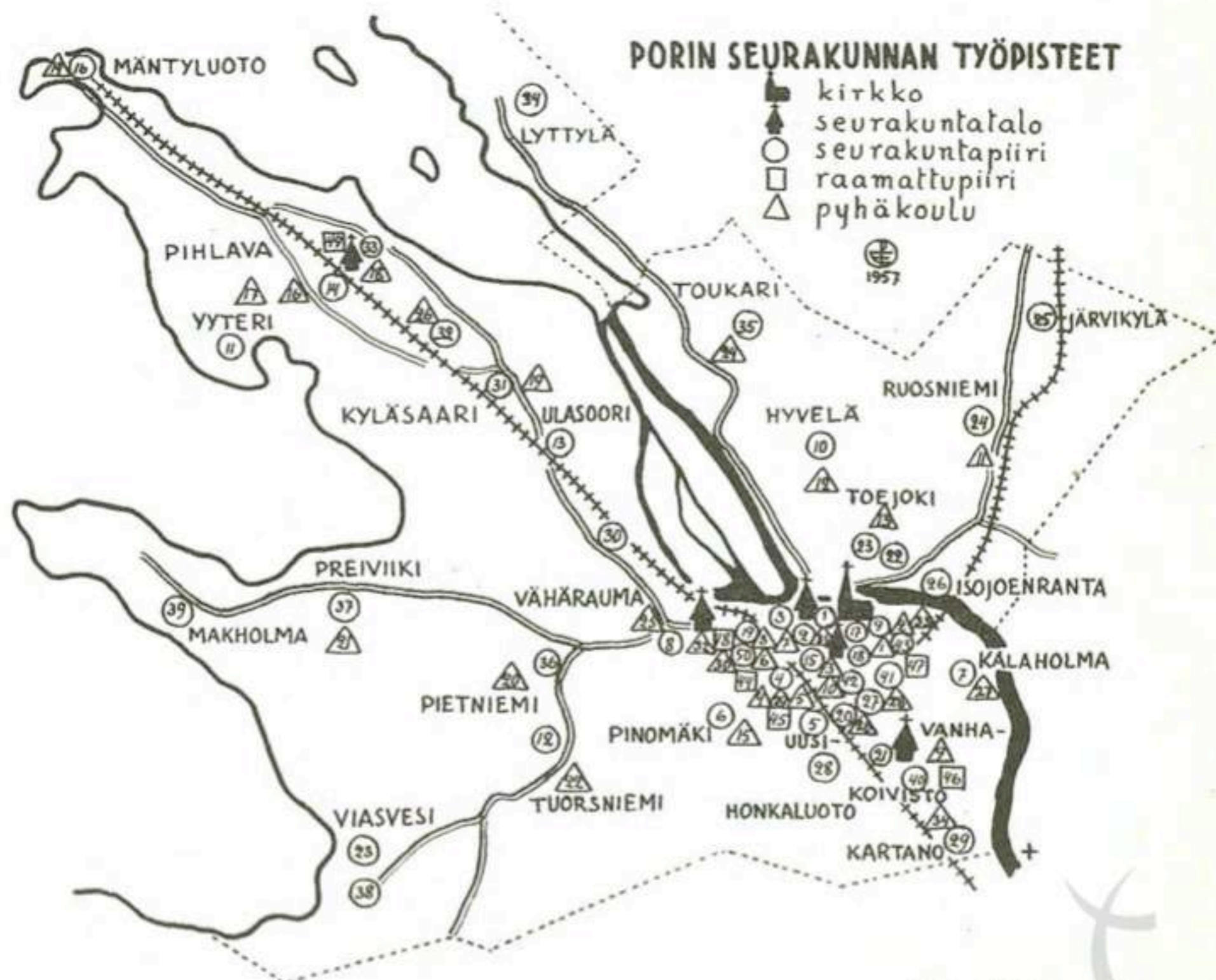
NUORET: 15 vuotiaat 27 rippikouluun, nuorten iltoihin, kahteen raamattupiiriin, lähetyspiiriin, lausuntakerhoon, kitarakuoroon, retkille ja kesäleireille.

NAISET: Lähetys-, merimieslähetys- ja pikkukirkko-ompeluseuroihin, diakonia-, pyhäkoulu- ja katulähetystyöhön, kuoroihin ja keräyksiin.

MIEHET: Keskustelupiireihin, katulähetystyöhön, pyhäkoulunopettajiksi, kuoroihin ja keräyksiin.

VANHUKSET: Jumalanpalveluksiin, rukouspiireihin, virkistysleireille.

TERVETULOA!

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 5 (8)

JOULUKUU

1957

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Joulun valot

Taas sytytämme joulun valot.

Ne ovat varmaankin oleellisimpia piirteitä siinä kuvassa, joka meillä on joulusta ja sen vietosta. Tämä on luonnollista erityisesti meille Pohjolan asukkaille, joille joulu saapuu vuoden pimeimpänä aikana.

Mitä sinulle merkitsevät joulun valot?

En tarkoita niitä sangen epäpersoonallisia valoja, joita joulun merkeissä sytytellään jo paljon ennen itse juhlaa. Tarkoitan niitä, jotka valaisevat omaa joulunviettoamme, kun juhla ulkoa on tullut siihen hiljaiseen ympäristöön, jossa joulua vastaan otamme.

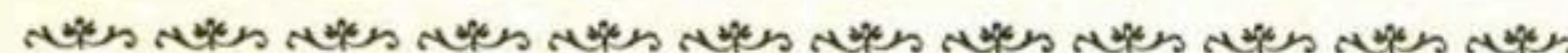
Ehkäpä vietät joulua poikkeuksellisissa olosuhteissa. Olet kenties yksi-

näinen joulunviettäjä, jolle kynttilän sytyttäminen merkitsee menneitten muiston mieleen tulvahtamista. Ehkä kuulut niihin, jotka tärkeimmän joulukynttilänsä sytyttävät rakkaan omaisen kuvan eteen ja joille joulu merkitsee viiltävää ikävää. Monen joulukynttilä palaa sairastuoteen viressä, toiset sytyttävät sen kaukana merellä tai vieraassa maassa. Joulun valot herkistävät ja pysäyttävät heidät kaikki ihmeellisesti.

Mutta ne hiljentävät myös ne, jotka saavat viettää joulua normaalisissa olosuhteissa.

Kuitenkaan ne eivät pyydä tuoda meille vain ulkonaista hohdetta ja juhlamielteä, vaan ne tahtovat viitata

jatkuu seur. siv.

JUMALAN LAPSEKSI tuleminen alkaa lankeemuksella, ei suinkaan syntyin, vaan korkealta jallustalta alas, alas ylpeydestä nöyryyteen. Lapsen kaltaisuus on nöyryyttä, osaamattomana olemista ja kyselemistä. Tarvitaan paljon harjaantumista ja Pyhän Hengen silmävoidetta, ennenkuin aikuisesta tulee lapsen kaltainen, sellainen, joka panee kaikki ansiot syrjään ja joka ottaa Jumalan valtakunnan vastaan vain pelkästä, sulasta armosta.

Paavo Tarna.

ITSEKKYYDESTÄ ALTTIUTEEN

Vaikka yhtäällä pimeyden valat riehuvatkin — viha ja vaino kypsyttävät itseään lopulliseen tuomioonsa, toisaalla itsekkyyden jäät sulavat sydämissä, ja yksimielisesti ne avautuvat alttiuteen ja uhri- mieleen sorrettujen hädän edessä. Meillä on sittenkin "runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta". Laupias Samarialainen liikkuu totisesti keskuudessamme.

Tapani Pietilä

ALKOHOLISAIRAUS

Alkoholismi ja tapajuoppous ovat sairautta. Ne eroavat kulkutaudeista siinä, että ihminen itse määrättyssä mielessä on tartunnan saamisesta moraalisesti edesvastuussa. Hän voi itse katkaista sairauden kehityksen tai kokonaan estää sairauden tunkeutumisen kehoonsa pysymällä erossa alkoholin käytöstä.

Sen vuoksi on raittiusvalistustyö ja -kasvatus erinomaisen tärkeätä. Niin kuin me varoitamme lapsia tapaturmista ja bakteereista sekä opetamme heitä puhtauteen, on syytä jo lapsille ja nuorisolle arvovaltaisesti ja voimakkaasti selvittää niitä vaaroja, joita alkoholin käytöstä voi seurata. Tässä mielessä tulisi Suomen kotien, koulujen, kaikkien hyvien voimien yhtyä yhteiseen taisteluun tänään alkavan raittiusviikon tunnuksella: "Raittius luo terveyttä."

Matti A. Mustonen

jatkoa ed. sivulta.

siihen valkeuteen, joka Jeesuksessa Kristuksessa tuli maailmaan. Kun Jeesus sanoi olevansa maailman valo, hän tarkoitti, että kaikkialla on lopulta pimeys, missä hän ei ole valon tuojana. Siellä on parhaimman maallisen ilon ja onnenkin yllä pimeys, siellä on suru lohduitonta, kuolema kolkkoa, siellä yhä "vaelletaan pimeydessä" ja "asutaan kuoleman varjojen maassa". Mutta toisaalta, kun hän tuo valon, muuttuu "yökin selväks" päiväksi". Rakas ystävä! Älä unohda joulun valojen alkuperää! Viettäämme joulujuhliamme niin, että niissä ja niiden kautta toteutuisi tämä toivotus:

*Kunnia Jumalalle korkeuksissa,
ja maassa rauha ihmisten kesken!*

Aatos Laiho.

"Pisarat" kerho 5-vuotias

Lokakuun 20 p:nä oli tyttökerhon "Pisarat" viisivuotisjuhla. Elävästi palautui mieliin monet yhteiset iltoimme. Esimerkiksi munkkikestit, jolloin lattia oli sekä pöytänä että lepotuolina. Ukonaiset puitteet eivät olleet aina loistavat, mutta Moinen ja tyytyväinen mieli takasi rattoisia iltoja.

Kerho perustettiin syyskuusena iltana vuonna 1952 Mikonk. 8. Vuoden toimimme nimettömänä. Seuraavana syksynä syntyi kuin itsestään nimi. Meitä oli silloin koolla kerhonjohtajan asunnossa vain muutamia. Tuli mieleen kuva yksinäisestä, ohikiitävästä pilvenhattarasta, joka kulkiessaan oli heittänyt muutaman vesipisaran. Siitäpä syntyi ajatus kerhon nimeksi. Toivoimme, että pisaroita alkaisi tipahdella enemmänkin. Emme toiveissamme pettyneetkään. Monen tytön tie on vuosien kuluessa kulkenut "Pisarat" kerhon kautta. Moni onkin löytänyt oman paikkansa seurakunnan piirissä kerhonjohtajana. He ovat viemässä sanomaa siitä Jeesuksesta, jota he kerhopöluillaan kulkiesaan ovat oppineet rakastamaan.

Lahja Koljonen.

MEITÄ ON TAHDOTTU VARUSTAA

Jumalan johdatusta ja suurta armoa oli minun kohdallani, että pääsin tänne Eurajoen Kristilliseen Kansanopistoon talvikaudeksi. Tämä opisto-aika on merkinnyt ratkaisevaa minun ja meidän elämässämme, jotka olemme täällä saaneet olla. Paljon hyvää olemme saaneet elämämme matkan varrella ja monet asiat ja ongelmat ovat saaneet uutta valaistusta ja elämä on avautunut uudella tavalla. — Meitä on tahdotu varustaa tätä aikaa varten monilla käytännöllisessä elämässä tarvittavilla tiedoilla ja taidoilla, että selviäisimme kaikista elämässämme vastaan tulevista tehtävistä. Ja tämä kaikki on tahdottu tehdä Jumalan Sanan valossa ja rukouksen antamin voimin. — Tätä ei ole tehty vain arjen kaunistamiseksi, vaan siksi, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. — On ihanaa, että moni on löytänyt nuoreen elämänsä sen, mitä on kaivannut: Jeesuksen omaksi Vapahtajakseen.

Eurajoen opistolainen.

VIHA VAI RAKKAUS?

On ruvettu ymmärtämään, mikä osuus kansan rappeutumisessa on itsekkyydellä, kateudella, vihalla. Tapa herjata naapuriaan, kylvää eripuraisuutta sukulaisten ja työtoverien pariin, pettää ystäviään, riistää työväkeään on vetämässä tuhoa koko kansakunnan ylle.

Yhteiskunnallisten paheitten tuhoavaa vaikutusta vastaan on asetettava henkistyminen, sisäiset näköalat ja totuudet. Mutta rakkaus ei kasva meidän omissa puutarhoissamme. Rakkaus tarjotaan Kristuksessa.

Teodor J. Heininen.

Porin entiset kirkot

Kun Juhana Herttua v. 1558 perusti Porin kaupungin, ei kirkon ja papin tarve ollut vielä tärkeä, koska Ulvila oli niin lähellä. Mutta hänen linnanrakennussuunnitelmiansa yhteyteen liittyi myös komea kivi-kirkkorakennus. Kuninkaana hän antoi tammi-kuun 11. p. 1589 kirjeen, jossa kirkon pituudeksi suunniteltiin 48 ja leveydeksi 21 metriä. Tämä ei kuitenkaan koskaan toteutunut, koskapa kuninkaankartanoakin varten kootut kivet hävisivät vuosien kuluessa.

Porin ensimmäisen puukirkon rakentamisaika on tuntematon. Mutta se seisoi hirsiaidan ympäröimänä hautausmaan keskellä laudoitettuna ja punamaalattuna vuoteen 1698, jolloin tulipalo sen hävitti. Kirkon katto oli tervatuista paanuksista ja vieressä olevassa kellotapulissa oli myös tunnit osoittava "säijäríkello". Kirkon sisustuksena oli arvokasta lahjatavaraa; kynttilänjalvoja, kruunuja ja ehtool-liskalustoa. Sofia de la Gardien v. 1631 lahjoittama ruskea samettikasukka on yhä vielä tallella.

Jo vuonna 1703 oli saatu uusi puukirkko rakennetuksi. Se sijaitsi palaneen kirkon paikalla nykyisen Hallituskatu 9:n lähellä. Tämä kirkko oli

yksinkertaista pitkäkirkkotyyliä ja lähellä sen alttaripäätä oli kellotapuli. Todennäköisesti tässä alkuperäisessä kirkossa oli tornikin. Mutta kaupungin väkiluvun kasvaessa muodostettiin v. 1825 rakennus ristikirkoksi liittämällä sen pohjois- ja eteläkyljelle matalat sakarat. Maaseurakuntalaisetkin olivat auttaneet rakennustyössä.

Kirkkotorilla kasvoi tuuheita jaloja, jotka suojasivat kirkkoa v. 1801 sattuneelta tulipaloilta. Kirkon oven pielessä kerrotaan olleen punainen kivi, johon oli kaiverrettu kaupungin perustamisvuosi 1558. Kaupungin köyhyyden ja sotilasmajoitusten tähden kirkko oli aluksi ilman välikattoa ja penkkejä. Mutta jo 1752 olivat ne kunnossa, kun vaasalainen maalari Hjulström koristi seinät ja katon enkeleitä, Pyhää Kolminaisuutta ja Raamatun kertomuksia esittävillä kuvilla. Ovissa ja ikkunoissa oli verho- ja koristetut ja alttariseinän pyramiidejä somistivat viiniköynnösmaalaukset.

Kaupungin vaurastuessa sai kirkko 1772 uuden paanukaton ja 1774 Vaxholman lukkari Gabriel Lindén teki kirkkoon kahdeksan äänikertaiset urut. Niitten hinta 4000 taalaria oli

Siunattua Joulua!

Toivoo Kirkkosanomat

koottu listoilla kaupunkilaisten keskuudesta. Lindistä tulikin sitten Porin ensimmäinen urkuri.

Tällä vuosisadalla pidettiin joka pyhä jumalanpalvelus sekä suomeksi että ruotsiksi. Vasta v. 1801 alettiin pitää ruotsalaisia jumalanpalveluksia vain joka kolmas pyhä sekä juhlapäivinä. Iltakirkot suomalaistuivat melkein kokonaan.

Vuonna 1833 päätettiin rakentaa uusi avarampi kirkko. Varojen puutteessa se kuitenkin lykkääntyi, kunnes 1852 Porin kaupunki jälleen paloi ja kirkko sen mukana. Palon jälkeen rakennettiin tilapäinen puukirkko Johanneslehdon edustalla olevalle kentälle missä nykyjäänkin on puisto.

Tämä kirkko oli käytännössä kymmenen vuotta eikä siitä kerrota paljoakaan.

Vanhan kirkon ympärillä oleva hautausmaa jäi lopullisesti käyttämättömäksi, kunnes v. 1935 vesijohtotöiden yhteydessä tehtiin useita muurihautoilöytöjä, jotka kuitenkin peitettiin ja paikalle pystytettiin 1936 muistopatsas.

Nykyinen uusgoottilaistyylinen, tiilestä tehty katedraalikirjko on arkkitehtien Ohlitzin ja Heidekenin piirtämä. Se valmistui v. 1863 ja vihittiin uudenvuodenpäivänä 1864, sekä maksoi 600.000 markkaa. Kirkon paikalla oli aikoinaan Juhana Herttuan linnakartano.

P. O. Ekko.

Porin v. 1703 rakennettu kirkko, joka paloi v. 1852, sellaisena kuin se oli 1840-luvulla nykyisen Hallituskatu 16 kohdalla.

"Olitko sinä siellä, kun he ristiinnaulitsivat minun Herrani?"

Pääsiäisestä oli kulunut jo kuu-kausi ja sen aikana olimme tehneet jännittävän, mutta myös uuvuttavan yli puolentuhannen kilometrin matkan Okavangojoelle. Nyt olimme jälleen Ambomaalla, Engelan suuressa työkeskuksessa. Olin löytänyt miltei loputtomasti aiheita tulevaa elokuvaani varten, ja niin alkoi filmimateriaali jo uhkaavasti ehtyä. Etsin siksi nyt tarkoin vain sellaisia kohteita, joita en ollut vielä kuvannut ja tällöin kuulin ensi kerran pyhäkoululasten kuvaelmista. Kurkkumätäepidemian vuoksi ei pääsiäissunnuntaina oltu saatu Engelaassa ensinkään kokoontua ja sitä innokkaammin valmistautuivat nyt tytöt ja pojat kertomaan pian kirkon täyttävälle seurakuntaväelle pääsiäisen suuresta ihmeestä. Sotilaita kypärät päässä ja keihäät kädessä odotti omilla paikoillaan ja toisaalla oli herttaisia mustia enkeleitä valkoisissa puvissaan ja liikuttavan kauniine siipineen.

Sain kuulla, että kuvaelman oli suunnitellut suomalainen koulujen tarkastaja ja lapset esittäisivät seuraavat kohtaukset: Enkeli saapuu haudalle, jolloin nuotiotulen äärellä istuvat sotilaat ensin kaatuvat maahan ja havahduttuaan uudelleen — pakenevat. Enkeli vierittää kiven pois Jeesuksen haudan suulta. Kahden naisen saapuessa haudalle he kuulevat ilosanoman Jeesuksen ylösnousemisesta ja he itse voivat varmistua asiasta

Ambomaan lasten joulukuvaelma

katsomalla hautaan sisään. Enkelijoukko todistaa kuolemasta saadusta voitosta.

Kuvaelma esitettiin kokonaisuudessaan kirkossa, mutta kun siellä ei voinut kuvata, koska sisällä oli liian hämärää, niin aloimme joukolla valmistaa esityspaikkaa myös ulos. Isosta auton kuormapeitteestä tehtiin kallioluola puutarhan kauniit kukat kehyksenään ja kohtaus kohtaukselta talletin sitten värifilminauhalle herkin esityksen.

Kun kuulin, että jouluna oli esitetty myös joulukuvaelma, niin pyysin hartaasti, että saisin elokuvata senkin. Ja apulaisia valmisteluihin kyllä riitti. Jokainen teki osansa. Lammaslauma

Kirkkonäytelmä neekerikylässä

Musta papinemiäntä evankelioimistyössä

tuotiin muodostamaan aitoa kehystä alkukohtaukseen ja seimeen saatiin sairaalasta viiden päivän ikäinen pienokainen, jonka Maria otti sitten syliinsä paimenten saapuessa katsomaan vastasyntyntä Vapahtajaa. Näky oli liikuttavan kaunis. Oli kuin olisi saanut olla itse seimen äärellä. Muistelenpa miten tarkoin pitkää matkaani poikki koko Afrikan, niin kaunein kirkkokuva on näky seimen äärellä: Jeesus lapsi, Maria, Joosef, enkelit ja kolme paimenta polvistuneina. Siinä oli joulun taivaallista sanomaa. Kun muistelin jouluyötä, niin toivoin saavani omaankin filmiini jotain tuon yön tunnelmasta. Ja siksi kuvasin nuo kauniit kohtaukset ikään-

kuin kuun hohteessa. Toivoin tuon hiljentävän kaiken kuulemaan ja vastaanottamaan joulun suurta sanomaa.

"Olitko sinä siellä, kun he ristiinnaulitsivat minun Herrani?" Tämän kysymyksen kuulin Tanganjikassa nuorten laulamana heidän esittäessään vaikuttavaa kiirastorstain ja pitkäperjantain tapahtumia käsittävää kuvaelmaa. Myös tämän oli sommitellut eräs suomalainen opettaja, vaikka itse laulu onkin jo vanha. Jälleen haluttiin havainnollistaa se, mitä tapahtui noina kohtalokkaina päivinä. Kohtaus kohtaukselta saatiin nähdä tapahtumien kulku, ja vaikka Vapahtajaa ei tietenkään kukaan esittänyt, saattoi selvästi tuntea millä paikalla Hän milloinkin oli kulkiessaan meidän syntiemme tähden tuskien tien uskollisesti loppuun. Päätöskohtauksessa Golgatan ristin juurella tuli mieleen Ambomaan lasten kuvaelma. Kaikki ei päättynytkään ristille, vaan sitä seurasi pääsiäisen ihana aamu, jolloin kuolema voitettiin. Kiitos Jeesus, että teit sen minunkin puolestani!

Luin myöhemmin erästä miehestä, joka oli saanut kutsun kaidalle tielle kuullessaan toisen hyräilevän laulua "Olitko sinä siellä...?" Emme koskaan tiedä mikä hetki on jollekin meistä ratkaiseva. Emme tiedä, milloin ja millä tavoin Jumala itse kutakin meistä puhuttelee. Siksi ajattelenkin joskus, että ehkäpä noilla mustien maanosan lasten kuvaelmilla saattaa olla viesti myös jollekin meistä täällä kaukana Pohjolassa.

Juhani Linkola

Syksyllä pidettyjä evankelioimis-päiviä

Pori on siksi suuri kaupunki, että kuluneen syksyn aikaan on mahtunut seitsemät kirkolliset evankelioimispäivät.

26. 8.—1. 9. oli **Kansan Raamattuseuran** puolesta kirkkoiltoja, joissa puhuivat tohtori Uuras Saarnivaara, pastori Niilo Tuomenoksa ja Mauri Tiilikainen. Lisäksi pidettiin lasten, miesten ja rukouskokouksia.

9.—15. 9. **Karmel-yhdistys** oli lähettänyt sihteerinsä Aino Kaija Kaakisen pitämään Seurakuntakodissa raamatutunteja Jumalan ajatuksista, puheista, teoista, kansasta ja palvelijoista. Viimeisenä päivänä puhui myös juutalainen pastori Moshe Ben Maeir.

8.—15. 9. **Pihlavan kirkon** seurakuntaviikolla puhuivat lähipapit työvään, diakonian, lähetysten, merimiesten ja nuorten asiasta.

20.—22. 9. oli **Porin Rauhanyhdistys** kutsunut kirkkoherra Antti Koukkarin, Oskari Naukkarisen, Kalle Iinatin, Eino Rimpiläisen ja Viljo Ylisen syysseuroihinsa, joita pidettiin kirkossa, Mikonkatu 8 ja Neuvosmiehenkatu 6:ssa.

7.—13. 10. pidettiin omin puhujavoin seurakunnallista **nuorisoviikkoa** Seurakuntakodissa käsitellen nuorten kyselyjä, kotia, rakkautta, seurakuntaa ja iloja.

28.—30. 10. **Toejoen rukoushuone** keräsi kuulihoita Satakunnan Nuorten piirisihteerin Tenkasen ja seurakuntapappien ympärille.

Lähiaikoina tapahtuvaa

— 30. 11. 1957 Karhulinna nuorten adventin vastaanotto.

— 1. 12. 1957 klo 18 kirkossa Porin kirkkokuoron adventtilaulajaiset kanttori Pentti Summan johdolla.

— 3. 12. 1957 Mikonkatu 8 merimieslähetysten myyjäiset.

— 5. 12. 1957 Seurakuntakodissa Sanan Ystävien pikkujoulu.

— 6. 12. 1957 klo 18 Seurakuntakodissa poikien itsenäisyysjuhla.

— 15. 12. 1957 klo 15 Satakuntakodissa tyttöjen kuusijuhla.

— 15. 12. 1957 klo 18 Seurakuntakodissa poikien kuusijuhla.

— 15. 12. 1957 klo 19 Hallitusk. 9 ruotsalainen lähetysilta varjokuvien, past. Pehr Wallendorff.

— 16. 12. 1957 Seurakuntakodissa lähetysmyyjäiset.

— 16. 12. 1957 Väinölän seurakuntatalossa rovastikunnan pyhäkoulupäivä. Asessori Eino Kolari, kirkkoherra Matti Vironmäki, pastori Aulis Rautio ym.

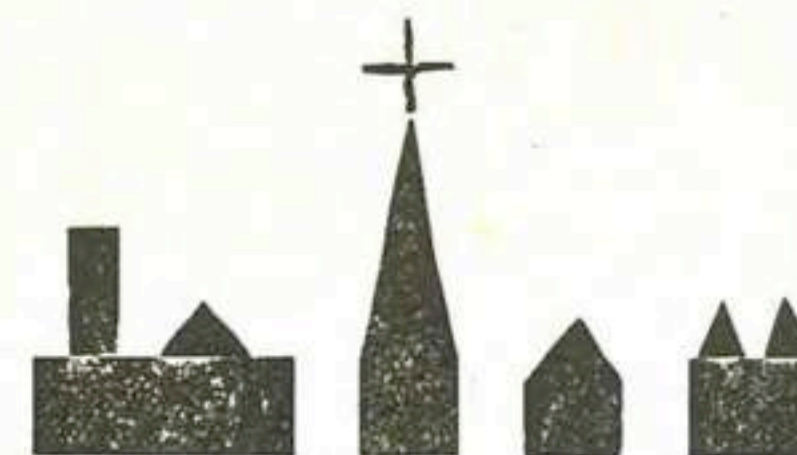
— 18. 12. klo 17 Seurakuntakodissa pienten lasten päiväkerhon kuusijuhla.

— 20. 12. klo 17 Seurakuntakodissa isompien lasten päiväkerhon kuusijuhla.

2.—10. 11. täyttyi Yhteiskoulun juhlasali pastori Antti Kekan ja opettaja Eljas Lemmetyisen **evankelioimisviikon** kuulihoista. Aiheet, joista myös seurakunnan papit puhuivat olivat lyhyitä raamatunlauseita.

Evankeliumia on pidetty monin tavoin tarjona. Tulosten mittaaminen jää Taivaallisen Isän tehtäväksi. Siunauksen saajat kiittäkööt ja seuratkoot häntä. On muistettava, että elämme kylvämisen aikaa.

Näkykö kirkko?

Kun saavumme Poriin miltä suunnalta tahansa, näemme jo kaukaa muutamia tehtaan pilppuja, kirkon ja raatihuoneen tornit. Mutta kun kuljetaan kaupungin katuja, eivät ne enää näykään, jos emme ole niitä aivan lähellä.

Kirkko on tavallisesti paikkakunnan symboli ja matkailijat tahtovat sitä nähdä sisältäkin. Mutta monilta paikkakuntalaisilta se saattaa jäädä käymättömäksi kuten joku museo. He kulkevat kirkon ohi työhönsä, mutta eivät näe sitä, eivätkä tunne tarvetta mennä sinne.

Mistä tämä johtuu? Varmastikin harrastuksen puutteesta. Elpä taidetta harrastamatonkaan huomaa, että joillakin seinillä on maalauksia tai maanviljelykseen perehtymätön ei tiedä, leikattiinko pellolla heinää vai ruista hänen ohikulkieksaan.

Näkykö kirkko sinun elämässäsi?

— Kuolema ei tule vieraana ja yllättävänä, vaan tutuna, jos on kohdannut kuoleman ennenkuin se kohtaa meidät.

Paavo Tarna.

Ei ihminen tiedä sairaalasta eikä lääkäristäkään paljoa niin kauan, kuin hän on terve. Mutta juuri terveytensä säilyttämisen tähden hän ottaa varteen lääkärin neuvot. Samoin olisi vaellettava elämäkin kirkon näköpiirissä. Voi tulla hengellinen hätä, niin kuin monelle on tullut. Silloin tarjoaa kirkko apuansa Raamatun sanan ja sakramenttien kautta, saattaen sielusaaraan, suuren parantajan Jeesuksen luo. Ja me kaikki tarvitsemme hengellistä ravintoa ja syntiemme anteeksi-antoa joka päivä. Tätä tarjoaa kirkko monien työmuotojensa kautta jokaiselle jäsenelleen, kuten puu välittää elinmesteitä oksiansa ja lehtiinsä.

Me tarvitsemme kirkkoa itse elääksemme ja kirkko tarvitsee meitä voidakseen suorittaa Kristuksen sille antamaa palvelustyötä. Kirkon tulee näkyä kaikille.

P. O. Ekko.

Kirkkosanomien ilmestyy seuraavan kerran helmikuussa.

Raamatun sanoja väkijuomista

Kristitty ei tyydy siihen, mitä toiset sanovat tai mikä on hänen oma mieliteensä. Mutta kun hän saa kuulla Raamatun sanan, on se hänen ehdoton elämänohjeensa. Suhteessamme väkijuomiin on myös muodostettava Raamattuun perustuva ratkaisu.

Olemme poimineet muutamia Raamatun lauseita, jotka selvittelevät tätä kysymystä ja auttavat tässä aikamme vaikeassa ratkaisussa:

Vanha testamentti varoittaa:

Älä katsele viiniä, kuinka se pu-noittaa, kuinka se maljassa hohtaa ja helposti valahtaa alas. Lopulta se puree kuin käärme ja pistää kuin myrkkylisko. Silmäsi outoja näkevät ja sydämesi haastelee sekavia. Sinusta on kuin makaisit keskellä merta, on kuin maston huipussa makaisit. Löivät minua, mutta ei koskenut minuun; pieksivät minua, mutta en tien-nyt mitään. Milloinka herännen? Snl. 23: 31—35.

Uusi Testamentti kehottaa:

Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää hengellä. Ef. 5: 18.

— Tärkeintä on se, mitä Herra meistä sanoo ja millä silmällä hän meitä katselee.

Viljo Lauro.

Jumala käy vieraaksi juomareille:

Voi niitä, jotka aamuvarhaisesta väkijuoman jäljessä juoksevat ja ilta-myöhään viipyvät viinistä hehkuvina. Kanteleet, harput, vaskirummut, hui-lut ja viinit on heillä pidoissansa, mutta Herran tekoja he eivät tarkkaa. Jes. 5: 11—12.

Jokainen vastatkoon itsestensä:

Pitäkää vaari itsestänne, ettei tei-dän sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkki-arvaamatta. Lk. 21: 34.

Mutta on vastattava myös lähimmäi-sestä:

Voi sitä, joka juottaa lähimmäistän-sä, joka sekoittaa juoman sinun vi-hallasi ja juovuttaa hänet. Hab. 2: 15.

Lähimmäistä on estettävä pahasta:

Pelasta ne, joita kuolemaan vie-dään, pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat. Snl. 24: 11.

Vain Jumala voi pelastaa juomari-kin:

Herra sanoo: Katso, minä otan si-nun kädestäsi päihdyttävän maljan, vihani pikarin; ei tarvitse sinun siitä enää juoda. Jes. 51: 22.

Teollistuvassa yhteiskunnassa

Kuluneena syksynä pidettyä pap-peinkokousta varten julkaisi Turun tuomiorovasti, Porissa nuoruuttansa viettänyt teologian tohtori Osmo Ala-ja kirjan "Keskustelua kirkossa ja kirkon vaiheilla". Tämä Porin entisen kirkkoherran Oskar Alanderin poika kirjoittaa kirjassaan kirkosta teollis-tuvassa yhteiskunnassa ajatuksia, jot-ka sangen läheisesti liittyvät tšekäläi-siinkin oloihin:

Uudelta työväestöltä ja insinööri- ja virkailijakunnalta puuttui henkilökoh-tainen kosketus pitäjän papistoon, eikä kirkolla, joka ei silloin vielä oi-valtanut lähimmän tulevaisuuden suu-reksi kysymykseen teollistuvan yh-teiskunnan hengellistä hoitoa, ollut edellytyksiä kylliksi kiireesti etsiä ja vaalia uusia yhteyksiä. Juopa papis-ton ja teollisuusväestön välillä syveni ja työväestö sai henkiseksi johtajik-seen miehiä, jotka väärin asettivat sen eteen vaihtoehdon: tämä elämä tai tuleva.

Yksipuoliseen aineellisten arvojen tunnustamiseen vievän kehityksen uh-ka on jo ilmeinen myös ajattelevalle teollisuusväelle, niinkuin seuraavasta työväestön luottamusmiehen huomau-tuksesta arvovaltaiselle kirkonmiehel-le on havaittavissa: "Älkää unohtako, että kirkon ensisijaisena tehtävänä on pystyttää ja vaalia alttareita. Onkin täysi syy uskoa, että oman kirkon, papin, seurakunnan ja seurakunnalli-sen elämän tarve on uusissa teolli-suusyhdyskunnissa varsin yleinen.

Ken on itse todennut, ettei teolli-suusyhdyskunnassa, jossa lepopäivän pyhittäminen kohtaa aivan toisenlai-sia vaikeuksia kuin maalaispitäjässä, esim. nuorten konfirmatiosunnuntaina mikään yritys pysty kilpailemaan yh-teisen jumalanpalveluksen kanssa, on täysin vakuuttunut siitä, että viisaasti valitut, arvokkaasti ja sydämen an-taumuksella vaalitut kristilliset tra-ditiot voidaan asettaa teollisuusseura-kunnassa voimaan.

HERÄTYSSAARNAN eräänä tunto-merkkinä on pyrkimys taivuttaa kuu-lijat ratkaisuun. Ilmeisesti maallikko-julistuksella on taipumus korostaa yk-sipuolisesti ihmisen osuutta kääntymi-ssä, kun sensijaan pappisjulistuksen heikkoutena usein on arkuus vedota ihmisen tahtoon ja asettaa hänet rat-kaisun paikalle. Mahdollisesti psyko-loginen ja teologinen koulutus vaikut-taa tämän. Toisaalta kuitenkin myös pappispalvelun suoma sielunhoidolli-nen kokemus on omiaan tekemään va-rovaiseksi pakotteiden käytössä, eikä kysymys voikaan olla pyrkimisestä äärimmäiseen maallikkojulistukseen. Herätyssaarna ja sielunhoidollinen saarna ovat tarkoitetut täydentämään toisiaan.

Osmo Alaja.

Mitä kirkko on?

On käsittämätöntä, että jotkut ihmiset voivat ajatella, että voi olla kristitty kuulumatta kirkkoon. Sillä

- KIRKKO ON KOTI, jossa kristityt ovat syntyneet kasteen kautta Jumalan lapsiksi ja hänen perheensä jäseniksi.
- KIRKKO ON KOULU, jossa kristityt oppivat elämään uskonelämää vanhemmiltaan, opettajiltaan ja Raamatusta.
- KIRKKO ON SAIRAALA, jossa kristittyjä hoidetaan heidän kärsimyksissään ja parannetaan heidän synneistään.

Mutta kirkko on paljon muuta kuin koti, koulu tai sairaala. Niinkuin Kristus opetti ja paransi ihmisenä ollessaan, tekee hän sitä ylösnoustuaan Pyhän Hengen kautta kirkossa, joka on hänen ruumiinsa. Niinkuin ei ruumiin jäsenet elä ruumiin ulkopuolella, ei kristittyjä voi olla kirkon ulkopuolella. Joka eroaa tästä yhteydestä, kuolee kuin pudonnut kuiva oksa.

PORIN DIAKONISSAT

Aili Mäkelä, Malminkatu 7, puh. 12 702.

Taimi Eskola, Väinölän seurakuntatyökeskus, puh. 12 907.

Vilma Heinilä, Ruosniemi, puh. 12 084.

Elvi Hokkanen, Tuomarinkatu 16, puh. 16 202 (Aistivallisten diakonissa.)

Maija Turunen, Pihlava, puh. 146. (Porin maaseurak. ja Pihlavan tehtaitten yhteisesti palkkaama.)

Liisa Lehtola, Reposaari, puh. 83 834.

Seurakuntalaiset! Kääntykää luotamuksella näiden sisarten puoleen, jotka ovat aina auliita antamaan apuaan sitä tarvitseville seurakunnan jäsenille. He välittävät myös avustuksia varattomille seurakunnan taroitukseen varaamista sosiaalisista varoista. Kaikki heidän työnsä on maksutonta.

ROSENLEW-YHTYMÄN

Lomakoti Yyterissä oli viime kesänkin runsaassa käytössä 14. 6.—18. 8. välisenä aikana. Lomanviettäjiä oli yhteensä 485 yhtiöläistä. Porin seurakunnan edustajana eläkeläisille järjestetyissä kahdessa hartaustilaisuudessa oli puhujana kuluneena kesänä pastori Teodor Heininen.

● **ADRESSI** on usein pysyvämpi muisto annettavaksi hautajaisissa tai merkkipäivien yhteydessä kuin pian kuihtuvat kukat. Kirkkoheranvirastossa on saatavissa oman seurakunnan diakoniarahaston, Suomen Lähetysseuran ja Merimieslähetysseuran erilaisia adresseja alkaen 300 markan hinnasta. Lunastusmaksut tilitetään vuosittain seurojen työn tukemiseksi.

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 1 (9)

TAMMIKUU

1958

Päätoimittaja rov. MATTI A. MUSTONEN Toimitussihteeri rov. P. O. EKKO

Deus protector noster

Kautta aikojen on kaikilla tärkeillä aloitteilla ja toimenpiteillä ollut tunnuslauseensa.

Erikoisesti silloin, kun on ryhdytty johonkin suureen ja tärkeään tehtävään, on sitä pidetty tarpeellisena. Näin on ollut myös sen tunnuslauseen, joka on piirretty Porin kaupungin

vaakunaan: "Deus protector noster", Jumala on suojelijamme.

Me tiedämme kaikki, että Juhana herttua allekirjoitti Porin kaupungin perustamiskirjan. Hän oli silloin 20-vuotias, lahjakas ja paljon lukenut nuorukainen. Varmasti hän tunsi suurta kiinnostusta Poria kohtaan,